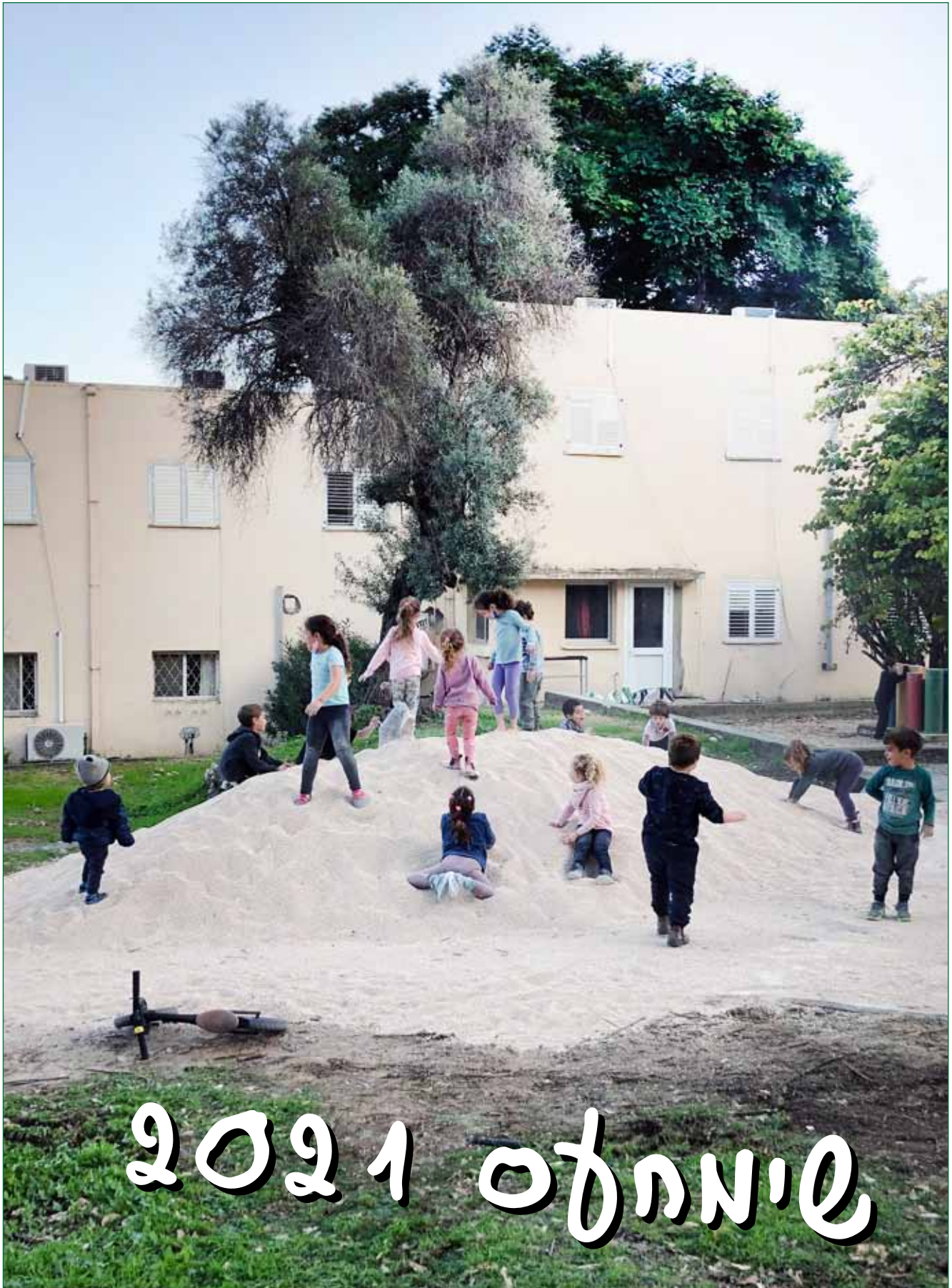

דפני גור

יום ו', ב' בטבת תשפ"א, 15.1.2021, גיליון מס' 4996

שיחתים 2021

ישיבה מיום 20.12.2020

1. מיגון מחסנים בשכונת ההר

מוזמן: דוד ילין.

כחלק מתכנון הממ"דים בשכונת ההר יש מספר דירות שאין בהן אפשרות להוסיף ממ"ד תקני (בדירות הפנימיות). ההצעה שעלתה - למגן את המחסנים שמול הדירות. מהלך זה נותן פיתרון, אך לא תקני. בסיוור שנערך בשכונה עלתה אפשרות לתת פיצוי כספי למשפחות שאצלן אי אפשר לבנות ממ"ד צמוד לדירה, בגלל המיגון הלא תקני. מבחינת פקע"ר - המיגון לא תקני, אך ייתן מענה בעת מלחמה. הצוות הציבורי אישר תוכניות לשכונת ההר מזרח, שאר חלקי השכונה בתהליך תכנוני. התקיים דיון. סוכם לשקול בחיוב מתן פיצוי כספי, שייתן גם מענה להפקעת המחסן. הפיצוי 50% מעלות ממ"ד תקני. הכסף - לשיפוץ הדירה או לקניית מחסן חליפי ולא מענק הוני למשפחות. הצוות הציבורי יתייחס גם לכך. אם יהיו פתרונות אחרים, הם יישקלו. הדיון יימשך ככל שיתקרב ביצוע המיגון בשכונה.

2. קיזוז חובות תושבים

לקראת סוף השנה יש מספר תושבים עם חוב בתשלומים ליגור. התקיים דיון והוחלט לקזז את החובות מתקציבי בני הזוג של התושבים. יישלח מכתב התראה לפני קיזוז.

3. תוכנית משק 2021

התייחסות להצעה של ירון שמיר לתוכנית להורדת המיסים, שחסרים לה כ-230,000-300,000 ש"ח. ירון ביקש מהמזכירות לדון בצמצומים נוספים. המזכירות סבורה שעל ירון להציג את המקומות לחיסכון ולהתייעלות.

ישיבה מיום 27.12.2020

1. תקציבי פיתוח

המועצה שינתה מדיניות בנוגע לתקציב פיתוח ליישובים והחליטה לתת תקציב ארבע-שנתי למימון פרויקטים מוניציפליים לרווחת התושבים. התקציב של יגור עומד על כמיליון ומאה אלף ש"ח. הפרויקטים שנבחרו לקידום על ידי הוועד המקומי (מזכירות):

- הסדרת התנועה בגשר כביש השלום - בניית גשר להולכי רגל.
- בניית ממ"ד בבית התינוקות גפן (אשר ייתן מענה לבית התינוקות גפן ולפעוטון ארז).
- שיפוץ חדר האוכל ובית בר-יהודה.

2. אישור להארכת הפקדות לחיסכון ללימודים לילדים

בחוברת השינוי ניתנה ארכה של 40 חודשים להפקדת החיסכון בגין העבר. החוב עומד על כ-8 מיליון ש"ח, הופקדו כמיליון ש"ח. המזכירות מבקשת להאריך את תקופת ההפקדה ב-40 חודשים נוספים. במקביל, מי שיצא ללמוד, הפער ישולם תקציבית.

3. יזמים - דיון משותף

מוזמנים: הרן ילין, אודי קינן, גוני זילברמן, ירון שמיר, יוסי בקר. נמסרה סקירה על ההתנהלות מול היזמים עד היום. התקיים דיון על הסכם היזמים, על השינויים הנדרשים בו ועל אופי היזמויות ביגור בכלל, מול העבודה כשכיר. סוכם, להקים צוות משותף למזכירות וליזמים, שייגבש הסכם יזמים עדכני וייתן מענה לבעיות שונות שעלו במשך השנים האחרונות. בצוות - רני, ירון, נועם, יוסי. ההסכם יוצג למזכירות לאישור.

4. מי יגור

רני מסר דיווח על התאגידים לקראת 2021. שנת 2020 נראית טוב.

- למרות חורף גשום - הקף המכירה לא ירד.
- היקף עבודה קבלנית ירד.
- מערכת סולארית פעילה מ-2021.
- בוצעו עבודות תשתית בשכונת הלול החדשה.
- הועלה רווח ליגור בסך של 500 אלף ש"ח.

יעדים ל-2021:

- שדרוג תשתיות מים וביוב במשק.
- פריסת מד מים במשק.
- פיתוח קווי מים בסביבה (איבטין, אושה, גדי"ש+מטע).
- קידום תכנון למגדל מים חדש באזור הסכר.
- הסדרת תשתיות בפרויקט נחל יגור.
- הטמעת דו"ח המבקרת.
- פיתוח תשתיות מים בשכונת הבלוקונים.
- העלאת רווח ליגור (כ-500 אלף ש"ח).

תוכנית השקעות - 800 אלף ש"ח (החלפת מדי מים, החלפת קווים, מחשב השקיה, מעבר הקישון ועוד).

ישיבה מיום 3.1.2021

1. בקשה להארכת חופש מיוחד - מעין סלע

מעין מסיימת שנת חופש אחת ומבקשת להאריך את החופש בעוד שנה. הבקשה אושרה.

2. השתתפות במימון חיזוק שלד בניין

מוזמנת: **סיון שביט, מנהלת בניין ותשתיות.**

לאחרונה, מתרבים המקרים של משפחות המעוניינות לשפץ את דירתם (דירת מעבר) ולהגדילה. חלק מהתנאים שמוגדרים על ידי ועדת תכנון והמזכירות הם, כי ההגדלה תאפשר בנייה של קומות נוספות מעל ההרחבה. דרישה זו מייצרת הוצאה נוספת למשפחה (יסודות עמוקים יותר ועוד). עלתה סוגייה, האם יש אפשרות שיגור תשתית במימון, ואחר כך תתחשבן עם הדייר שמעל כשירחיב, כך שהמשפחה המגדילה לא תישא במימון בנייה. התקיים דיון. עלו שיקולים לשני הצדדים. סוכם: המשפחה המרחיבה תשלם את ההשקעה בחיזוק ותמציא למזכירות אישור מקונסטרוקטור על עלות החיזוק.

אם ייכנס דייר מעל שירצה להרחיב - העלות תושת עליו, ובכל מקרה זה יירשם להתחשבות בשיוך (הורדה של ערך הדירה).

3. דיווח בנושא השקעות

נועם מסר דיווח על השקעות של יגור. לפני כשנתיים הושקעו 2 מיליון ש"ח בבית מלון באשדוד. היום, אחרי שנתיים, הפרויקט לא מתקדם, ויש קושי להתחייב מה יהיה הלאה.

היזמים מבקשים להחזיר את הכסף למשקיעים. נועם סבור שנכון לנסות ולהתמקח עוד קצת על גובה הריבית ולצאת מההשקעה. המזכירות מקבלת את עמדת נועם ומסמיכה אותו לנהל מ"מ בנוגע לריבית היציאה.

פירוט הצעה למימון הורדת מיסוי ביגור ירון שמיר וחברים

בסוף חודש דצמבר נערכה הצבעה בנוגע ל"אישור תוכנית המסגרות והפחתת המיסוי", בה עלו ארבע הצעות שונות. הצעת הצוות להורדת המיסוי זכתה ברוב קולות הציבור.

ההצעה חורגת ב-290,000 ש"ח (אחוז אחד) מהתקציב שהוכן לשנת 2021.

כדי לאזן את התקציב חזרה, נדרש הצוות למצוא היכן ניתן להוריד בתקציב.

פנינו למזכירות כדי שתיתן המלצה משלה, אך נענינו בשלילה. הם לא מאמינים בתהליך הזה, למרות שהציבור הביע את עמדתו בנושא. אף גוף בעולם לא אוהב שמורידים לו תקציב. כל ארגון, באשר הוא, שואף להרחיב את תקציבו ולהגדיל את הוצאותיו, כך גם מנהל הקהילה בקיבוץ יגור. ואכן, לאחר ההפרטה, משנה לשנה, גדלות הוצאות הקהילה ב-1.5 מיליון ש"ח.

אם כך, באנו עם הצעה:

א. צמצום העלאת תקציב המזכירות וצוות צח"י ב-100 אלף ש"ח לשנת 2021 (6% מהתקציב).

התקציב הזה גדל מאוד השנה. אכן הייתה קורונה, וצוות צח"י מתכנס, וכולנו מקבלים הודעות על המתרחש. יחד עם זאת, אנו סבורים שאין מקום להגדלה משמעותית בתקציב הצוות, כשזו מבוססת על מיסי החברים.

ב. צמצום העלאת תקציב הבניין ב-200 אלף ש"ח לשנת 2021 (5% מהתקציב).

בשנת 2020 חרג ענף הבניין ב-80% מתקציבו והוצאתיו הסתכמו בכמעט 4 מיליון ש"ח. התקציב אינו כולל בניית שכונות חדשות וממ"דים. בהצעת התקציב לשנת 2021 הגדילה המזכירות את תקציב הבניין ב-12.5%.

הצעת הצוות היא למתן את העלייה ל-7%. כמו כן, יש לוודא את בקרת התקציב, כדי למנוע הריגה נוספת השנה.

ג. צוות "שינוי מבנה ארגוני" - צמצום הוצאה שנתית של 200 אלף ש"ח לשנת 2021.

כבר מספר חודשים מתכנס צוות "שינוי ארגוני" כדי להציע שינויים במבנה הארגוני. אנו קוראים לצוות זה להגיש הצעה באסיפה עד לתאריך 1.3.2021. אנו בטוחים שהצעה זו תביא למבנה אירגוני רזה יותר ולחיסכון של 200 אלף ש"ח בשנה, לכל הפחות.

ד. צמצום תקציב הנוי ב-50 אלף ש"ח לשנת 2021 (4% מהתקציב).

בשנתיים האחרונות ביקש הענף תקציב של 1.3 מיליון ש"ח, בפועל הוצאות הענף היו בשנים אלו 1.09 מיליון ש"ח. גם בשנת 2021 ביקש הענף 1.3 מיליון ש"ח. הצעת הצוות היא לצמצם את התקציב שביקשו ל-1.25 מיליון ש"ח ובכך לחסוך 50 אלף ש"ח, שמתבטאים ב-4% מתקציב הענף.

הצעתנו מאוזנת, כמו זו של המזכירות ואף יותר, וזוכה לתמיכה מהגורמים הכלכליים בקיבוץ. שתי ההצעות מבקשות לצמצם את מס הקהילה ולהקל על הפנסיונרים בתשלומי המיסים בצורה זהה לחלוטין. ההבדל היחיד בין ההצעות מתבטא במס האיזון. בעוד המזכירות רוצה להוריד פחות, וטוענת שאין מקורות למימון ההורדה הנוספת, אנו מראים שיש מקורות רבים למימון ההורדה.

בזמן קצר מצאנו סכום כמעט כפול מזה שהמזכירות דרשה מאתנו להציג, וזאת מבלי לפגוע באף אחד מהחברים ומהשירותים אותם קיבלנו בשנה האחרונה. בכך, למעשה, אנו משאירים מרחב פעולה למזכירות בקביעת מקורות המימון הספציפיים.

הצבעה להצעתנו משרתת את כל בתי האב בקיבוץ וצפויה להגדיל את הכנסתם הפנויה, בעוד שהצעת המזכירות מקטינה את עצמאותם של קבוצות רבות ופוגעת במימוש פוטנציאל התפרנסותם של כלל החברים.

לסיכום, מבחינתנו החשיבות היא בתהליך מתמשך, תוך הגנה על אוכלוסיית החברים ושימור רמת החיים הגבוהה בקיבוץ.

אנו סבורים שהגדלת תקציבים משנה לשנה הינה מנוגדת לאינטרס הציבורי. לדעתנו, המזכירות צריכה לאמץ את תוצאות ההצבעה ולשרת את הציבור המבקש להימנע מפזרנות שבאה על חשבון מיסי החברים.

התבקשנו לחסוך 290 אלף ש"ח, ואנו מביאים הצעה לחיסכון של 550 אלף ש"ח. זה אפשרי ורצוי, לדעתנו.

כולנו משלמים מיסוי גבוה בשל תקציבים מוגדלים וזו העת לצאת ולומר זאת בצורה ברורה.

זו האחריות הציבורית שלנו, ולדעתנו, מי שמגן על תקציבים מוגדלים אינו משרת את האינטרס הציבורי.

תגובת המזכירות

לקראת ההצבעה על הצעת ירון שמיר וחברים על הפחתת המיסוי - סיבוב שני

רק הסתיימו ההצבעות על תוכנית המשק והנה אנחנו שוב בסגר.

השנה החולפת לימדה את העולם כולו את כוחה של הקהילה וערך העזרה ההדדית. אנחנו, בקיבוץ, מקיימים זאת הלכה למעשה, מתוך חשיבה ערכית, אליה שואפים כיום ארגונים וחברות בכל רחבי העולם. יגור ניצבת בפני שנה מאתגרת. עוד לא אושר תקציב מדינה לשנת 2021, אך ברור שהמצב מסביב יהיה מאתגר. נדרשת מאיתנו תוכנית שמרנית וזהירות בהפחתת המיסים. קשה לצפות מה יילד יום בתקופת הקורונה ועד כמה נידרש לתמוך בחברים בתשלומי חליית, רשת ביטחון ומענקים לעצמאיים. בשנת 2020 יגור שילמה מאות אלפי שקלים (ע"פ קריטריונים שקבעה המדינה) לחברים שנפגעו כתוצאה ממשבר הקורונה. בנוסף לכך, אנו מניחים כי הסיווג של יגור כקיבוץ מתחדש יאושר השנה על ידי רשם האגודות, ואז נטל המיסים על הקיבוץ יעלה משמעותית. הצעת המזכירות להפחתת המיסוי לשנת התקציב 2021 היא הצעה מאוזנת לכל המגזרים בקהילה וכוללת צמצום מסויים בחלק מהסבסודים הניתנים היום לחברים.

בחוברת השינוי, במבוא להסדר התקציב, כתוב שמש האיוון נועד לא רק למימון ההשלמה לתק"ה, אלא גם לשמירה על פערים סבירים בין ההכנסה הפנויה של כל בתי האב ביגור. הערבות ההדדית, אותה חרטנו על דגלנו, לא באה לידי ביטוי רק בתשלומי רשת הביטחון, היא כוללת גם סבסוד בחינוך, בבריאות ובתרבות. היא כוללת גם תשלומי שכר לימוד לבנינו, אפשרות לחיילים לגור ביגור בדירות ללא תשלומי שכר דירה ועוד שירותים שכל פלחי האוכלוסיה נהנים מהם. "מעגל החיים" הוא כזה שלעיתים אנו נדרשים לשלם מס איוון גבוה ולעיתים נהנים משירותים וסיבסודים שונים בקהילה. לעיתים אנו חוזקים ומרוויחים יפה, כך שעלינו לשלם מס איוון גבוה, אך לעיתים, חס וחלילה, אנו יכולים להיקלע לסיטואציה, בה נזדקק לתמיכת הקהילה באופן כזה או אחר. חלק מהנכסים הרבים של יגור הושגו במהלך שנים רבות בהן היינו שותפים בכול. עם תהליך השינוי בחרנו לעזור בסבסוד בעזרת חלק מאותם נכסים וכן באמצעות עזרה הדדית. ההצעה לפיה רק גמלאים ומשפחות בעלות ילדים נהנות מסבסוד בעוד מגזר מסוים נושא בנטל המיסוי אינה נכונה ואף יוצרת קוטביות בחברה שלנו, המבוססת על איוונים דקים וחשובים, זאת ניתן לראות בקלות מהשירותים שכולנו נהנים מהם. כמו כן אין הפרדה בין המקורות השונים של הקיבוץ לבין השימושים שלהם. כשם שההעברות מהתאגידים אינן צבועות למטרות מסוימות, כך גם כספי מס האיוון או מס הקהילה לא משמשים רק למטרות שלשמן הם נגבים מבתי האב ביגור.

ההצעה של ירון והחברים אינה עולה בקנה אחד עם המסגרות של תוכנית המשק, אשר אושרו בקלפי האחרון (סופ"ש 1.1.2021) והיא חורגת בכ-290,000 ש"ח מהמסגרת להפחתת המיסוי בשנת 2021. ולכן מתקיים דיון נוסף באסיפה להצגת המקורות לאיוון המסגרות של תוכנית המשק. חשוב לציין, שאם הצעת ירון והחברים לא תקבל את הרוב הדרוש (2/3 מסך המצביעים בעד ונגד), תועלה הצעת המזכירות לבחירה בקלפי.

הסעיפים בהם ירון מבקש צמצום נוסף, כדי לאפשר את הפחתת מס האיוון, כמוהם ככתיבת התחייבות על הקרח. סעיפים אלו חשובים להמשך פעילות המשק הצרכני לו כולנו שותפים. החשש שלנו הוא שבאותם סעיפים נצטרך להמשיך ולהשקיע, כך שתיווצר תוכנית גרעונית בסוף השנה. נראה כך שהמס יירד, ואנחנו לא נעמוד במסגרות התקציב. מכאן חשוב לנו לעבור סעיף סעיף, על פי הצעותיו של ירון, ולבחון את הבעייתיות הצומחת מהצעות אלו.

ראשית, מסגרות התקציב לענפים השונים נבנו באופן המושכל והמקצועי ביותר שיכולנו לעשות תחת הנחת אי הוודאות של השפעות הקורונה. הנושא נבחן על ידי מנהלי הענפים, אופיר צירלן ועל ידי מנהלת צו"ש, המזכיר או מרכז המשק. קיצצנו במקומות שיכולנו והתייעלנו היכן שניתן. ירון, כאיש מקצוע במשרד הכלכלי, ישב ברוב הפגישות הללו ואף לפעמים השמיע את דעתו לקיצוץ עמוק יותר. בחנו בזמן הדיונים גם את ההצעות של ירון, אך הן לא התקבלו או התקבלו באופן חלקי.

1. ענף הנוי - ירון מציע צמצום של 70,000 ש"ח מתוכנית 2021. הנוי בקיבוץ יקר לכולנו. לא אחת נשמעות תלונות שונות על אחזקה נמוכה, גרוטאות ליד הפחים, גזם שלא נאסף ועוד. השנה אכן היה עודף לעומת התקציב, וזאת משום שהענף היה מושבת חלק ניכר מהשנה ולא בוצעו עבודות שתוכננו. כמו כן גיוס עובדים נעשה רק במחצית השנייה של השנה. עדיין קיצצנו כמה שניתן, אך לאור עבודות פיתוח בשכונות, מצב תברואתי, צוות שנבנה לאט לאט, תחזוקה של שטח גדול ומשימות רבות, קשה לנו להתחייב על קיצוץ עמוק יותר ללא פגיעה בשטחים הירוקים בקיבוץ וטיפול השטחים הקיימים, איסוף גזם, גרוטאות, אשפה, וטיפול במשימות השוטפות. יש ערך רב לתחושת השייכות למקום, שעה שהוא מטופח, נקי ואקולוגי.

2. מזכירות וצח"י - ירון מציע קיצוץ של 100,000 ש"ח. נראה לנו תמוה דווקא בשנה כזאת לדרוש קיצוץ בתחום החירום ביגור. ראינו איך אתגרים מגיעים ללא התראה מוקדמת, וכקהילה וכארגון אנו נדרשים להוצאות לא צפויות, וזאת כדי לשמור על שגרת חיים תקינה ככל האפשר ביישוב.

3. תקציב המזכירות מורכב מסעיפים רבים וכולל תחומים שונים והוצאות שונות, אשר חלקן נובעות מהתחייבויות שונות של הקיבוץ לחבריו, כחלק מהסדר השינוי (מענקי חתונה, למשל), הוצאות משפטיות שונות וייעוץ לתהליכים שונים שיגור מבצעת (שיוך, מבנה ארגוני ועוד). איננו רואים מקום לקיצוץ בתקציב המזכירות. ברור לכל שאנו חושבים פעמיים על כל שקל שיוצא מהקופה הציבורית, מנסים לגייס סיוע מהמדינה/מועצה ועושים הכל כדי לצמצם ולא לחרוג.

4. מבנה ארגוני - ירון מציע קיצוץ של 200,000 ש"ח. כאן עלינו להסתכל על תהליך שעדיין לא הסתיים ולכן אין אנו יכולים להסתמך על תוצאותיו כדרך להביא לצמצום כספי. נניח שהצוות יסיים את עבודתו ויגיש לאסיפה את מסקנותיו במרץ, הרי יש צורך לתת זמן לדיון ציבורי, שלא בהכרח יסתיים בחודשים הקרובים. האם ניתן לקחת סכום כזה משמעותי לקיצוץ? ואם התהליך יידחה? ואם המסקנות לא יתקבלו? האם יש כאן הגדרת מנדט שונה לצוות מזה שהאסיפה הגדירה לו בעבר? האם זה המקום לקיים על כך דיון והחלטות?

מעבר לכך, הצוות הארגוני לא עוסק בתקצוב כ"א, בתמחור משרות או בתקנון משרות. אלה לא מטרות הצוות ולא תפקידו, בטח לא ברזולוציה כזאת. דווקא לפי ההצעות הנבנות בצוות, לא נראה כי יהיה חיסכון בעלויות שכר. גם אם יאוחדו תפקידים ומשרות, זהו קיבוץ גדול, ועלויות השכר של ממלאי תפקידים, שכירים או פנימיים עם נפח גדול יותר ותחומי אחריות רבים יותר, סביר שישארו דומות או אף יעלו ולא יירדו.

5. ענף הבניין - ירון מציע קיצוץ של 200,000 ש"ח. בתחום הבניין נעשות בשנים האחרונות עבודות של סגירת פערים בתחזוקת מבנים בנושא של נזילות, איטומים, חיזוקי טיח, תשתיות וגם בנושא של עבודות חשמל בהתאם לדוחות שהוציא בודק מוסמך בבניינים וענפים ברחבי יגור. בנוסף, יש מעברי דירות בהיקף רחב (מעל 50 מעברי דירות בשנת 2020, בכל דירה השקעה במוצא של 30,000 ש"ח בעבודות בדיק ותשתית. ב-2021 צפויים לא פחות מעברי דירות, בעקבות המעבר לשכונת הלול החדשה). התקציב שהופנה ב-2021 לעבודת תחזוקת המבנים והאיטומים קוצץ משמעותית ממה שהושקע השנה, למרות ההערכות של מנהלת הענף ומנהל העבודה, שיש לנו עוד שנה לסגירת הפערים בתחום. יחד עם זאת, דווקא כאן אין הערכת עודף של תקציב, אלא הערכת חסר. עלות הצרכים של תחזוקת מבנים, תשתיות, בדיק ועוד גבוהה בהרבה מהתקציב. ועדיין החלטנו להוריד איפה שניתן, ועדיין תהיה פגיעה בשירות ונצטרך להמתין יותר לתיקונים שאינם דחופים. קיצוץ נוסף משמעותו - פגיעה בתנאי המגורים של החברים, פגיעה בנכסי הקיבוץ, אשר לכולנו כדאי לשמור עליהם כנכסים לעתיד, ועלויות גבוהות יותר בהמשך. קיצוץ נוסף יחטא למטרה זו ולעבודה שיש לעשות בהתחשב במצב המבנים, מעברי הדירות, בטיחות (עבודות חשמל) ותנאי המחיה של החברים שמשלמים ממסיהם לצרכים אלו בדיוק, בין אם אלו מגורי קבע ובין אם אלו דירות מעבר.

6. תהליכי התייעלות וקיצוץ משרות, גם כאלה שירון העלה וגם כאלה שעומדים על הפרק, לא נכון שייקבעו כך, ללא תהליך מסודר, בחינת השלכות השונות של כל מהלך ברמה האישית וברמה הקהילתית וכן הפגיעה בחברים ובשירות שהם מקבלים.

לסיכום, הרצון להפחית מס איזון מובן, אך אינו נכון בתקופה מורכבת זאת ואפשר שאף לא יעמוד במבחן התוצאה, לא מתוך רשלנות בניהול התקציב, אלא מתוך הבנה של מציאות החיים שלנו בקיבוץ, בטח בתקופה מורכבת וחסרת ודאות כלכלית בה אנו חיים היום.

מבחינת המזכירות החשיבות היא בתהליך מתמשך של הורדת מיסים ובחינת סבסודים שונים לאורך מספר שנים תוך הסתכלות רחבה על כלל הצרכים והמשתנים, הן החברתיים והן הכלכליים. אחד מיעדי המזכירות בשנים האחרונות היא בחינה של הפחתת המיסים השונים, באופן שייטיב עם כלל החברים והמגורים. יש לקחת בחשבון, כי מיסים שיוורו, סביר שלא יוחזרו. השנה העומדת לפיתחנו, היא אינה שנה המתאימה לצעדים חד-צדדיים ודרסטיים לקהילה ביגור. המציאות מחייבת אותנו בהתנהלות שמרנית, עקב בצד אגודל. נוסף לכך עלינו לשאול את עצמנו באיזה חברה אנחנו רוצים לחיות? האם "בקיבוץ הסקנדינבי" או בחברה שבה הפערים הכלכליים בין המשפחות השונות גבוהים ועמוקים וסבסודי הליבה נמוכים. מתוך אחריות זו לקראת שנה הבאה, והאתגרים הצפויים ליגור בשנים הבאות, אנו חושבים כי נכון לדחות את הצעת ירון והחברים להפחתת המיסים ולהצביע בסיבוב הבא בעד הצעת המזכירות.

תמונת השער: מגן משחקים לגן אתגרי. במרחב הפעילות שמאחורי האולפן הוצא אחר כבוד פסל הבטון העתיק שמילא את תפקידו, ומתקיימות עבודות תשתית לקראת שידרוג המתחם לפעילות ילדים איכותית יותר לילדי הגנים והקהילה.

1. תוכנית משק - מסגרות (קריאה שנייה)

נועם שפיגלר: הסקירה לוקחת בחשבון שני מרכיבים חשובים - השפעת הקורונה על השנה שחלפה וזו שבאה, ושינוי הסיווג במס הכנסה, שישפיע עלינו כבר בשנה הקרובה. לשניהם השפעות לא מבטלות.

אופיר צירלין: סיכום 2020 ותוכנית 2021.

מקורות

העברות מתאגידים (שכר דירקטורים) נפגע מעט בגלל הקורונה. צופים שיפור קל בשנת 2021. רווחים מעסקי יגור - כ-90% ממה שתוכנן. מתוכננת חזרה ל-100% ואף קצת יותר (כ-13.5 מיליון ש"ח). הרפת צפויה לסיים בהתאם לתוכנית העבודה ל-2020, אנו צופים גידול ברווח של כ-400 אלף ש"ח בשנת 2021. בנדל"ן היתה פגיעה של כ-10%, חלקה מהקורונה (אי העברת שכ"ד מבאלגן הסגור), וחלקה במקומות אחרים (טופולסקי). התכנון הוא חזרה ל-100%, בין היתר בזכות הכנסת שוכר חדש לאיזור מחסני לגין. לקחנו בחשבון המשך פגיעה מסוימת בהכנסות משוכרים בעקבות קשיים שתגרום הקורונה בשנת 2021.

מס הכנסה - צפויה ירידה קטנה בהחזרים, ממנה נפריש מיליון ש"ח, "כרית ביטחון", הכנה לשינוי הסיווג ל"קיבוץ מתחדש". החל מ-2024 אנו צופים פגיעה של 4-5 מיליון ש"ח בשנה, ולכן ההפרשה מדי שנה, כדי לרכך את המכה לפחות בשנה הראשונה, מה שיאפשר אורך נשימה נוסף למציאת מקורות חלופיים (עסקים, התייעלות בקהילה).

השקעות יצרניות - ב-2020 חרגנו ב-1.7 מיליון ש"ח בגלל היוון קרקע (שמחוץ לתוכנית משק) באיזור הנגריה ו"כוכב" והשקעות דחופות ברפת.

העברה מתאגידים (רווח) מתוכננת עלייה ב-2021 לעומת 2020 (5.5 מיליון ש"ח לעומת 4.5 מיליון ש"ח).

סה"כ מקורות - מתוכננת עלייה מ-40.9 מיליון ש"ח ב-2020 ל-43.6 מיליון ש"ח ב-2021.

שימושים

צריכה ושירותים - חריגה של כ-2 מיליון ש"ח, בעיקר בענף הבניין (איטום מבנים, שיפוץ דירות מעבר). מתוכננת חזרה לתקציב המקורי של 2020, תוך צמצום סגירת פערי עבר בתחזוקת דירות המעבר (יבוצע לאורך כמה שנים בפריסה).

קהילה - "חיסכון" (אי ביצוע הוצאות) של כ-2 מיליון ש"ח, בעיקר בתחום החינוך, כתוצאה מהקורונה. מתוכננת חזרה לתוכנית המקורית, עם ירידה עקב הורדת הסבסודים למשפחות בגיל הרך ובחינוך המשלים.

סה"כ שימושים, תוכנן כ-43 מיליון ש"ח בוצע כ-42 מיליון ש"ח וזאת גם התוכנית לשנה הבאה.

סיכום 2020 - תחזית לחריגה של כ-400-500 אלף ש"ח.

הצעת המזכירות להפחתת מס איזון

בתוכנית משק 2021 (לפני הורדת מיסים) 1.4 מיליון ש"ח. 200 אלף ש"ח נוספים מצמצום הכרה למס איזון.

סה"כ מקורות להפחתת מיסוי בשנת 2021 - 1.6 מיליון ש"ח. עלות הצעת המזכירות - 1.6 מיליון ש"ח (פירוט בגיליון הקודם)

2. הפחתת מס איזון

אבישי שורש: אנחנו אחרי 3 שנים בשינוי ועדיין לא קיימנו דיון ציבורי לאן אנחנו רוצים להגיע. מדברים קצת על מס גולגולת וקצת על מס איזון, אבל לא ברור מה היעד. התוכנית נראית לי אופטימית.

לגבי ההצעה של ירון שמיר, אם חורגים מהמסגרת צריך להציע מקור. אני מסכים שצריך להוריד את מס האיזון לבעלי השכר הגבוה. לדעתי, הצעת המזכירות טובה יותר. לרוב בעלי ההכנסות הגבוהות - רכב צמוד והטבות בנוסף לשכר. מה גם, שמהקיצוץ המוצע במס קהילה יהנו גם בעלי ההכנסות הגבוהות.

אני מציע שבתוך המסגרת התקציבית הקיימת, במקום ביטול המדרגה התחתונה במס האיזון, שעלותו 310 אלף ש"ח ומשרתת רק חלק מהחברים, נקטין את מס קהילה לכולם (!) באותו הסכום, ומס קהילה למשפחה יקטן ב-150 ש"ח ולא ב-100 ש"ח, כמו שמציעה המזכירות.

שלמה מורן: קשה להפריז בחשיבות הדיון במדיניות המיסוי של יגור. מישהו הבטיח לנו דיון בנושא, אבל זה לא קרה. מבקש שההצבעה תידחה והדיון יימשך עוד אסיפה בנושא הזה ובכך לא נחזור על טעות שנעשתה בשנה שעברה, שכתוצאה ממנה יתכן שחברים בעלי הכנסות בינוניות ונמוכות הצביעו נגד האינטרסים של עצמם. בחוברת השינוי כתוב שמטרת המיסוי לשמור על פערים סבירים בין החברים. בפועל, אנחנו כבר שלוש שנים במדיניות הפוכה. רוב ההכנסות ממיסוי הן ממס קהילה, "מס גולגולת", המס הכי פחות הוגן שקיים. לגבי הצעת המזכירות:

הפחתת מיסוי על ידי הפחתת מס קהילה מטיבה עם כולם במידה שווה - כולל בעלי ההכנסות הנמוכות הפטורים ממס איזון, לכן היא הצודקת ביותר. הורדת 5% מהמדרגה המקסימלית של מס איזון מטיבה רק עם בעלי ההכנסות הגבוהות, ובכך מגדילה את הפערים בין החברים, ולכן מציע לבטל אותה. לעומת זאת, הפחתת מס איזון על ידי הגבהת המדרגה התחתונה של מס האיזון מקטינה את מה שמשלמים כל אלו המשלמים מס איזון, ובניגוד להפחתת מס קהילה היא מטיבה יותר עם בעלי ההכנסות הגבוהות. לא מצליח לראות הגיון חברתי או כלכלי בלתת עוד הורדה של 5% מהדרגה העליונה, שעשויה להתבטא בהנחה נוספת של מאות שקלים ויותר כל חודש אך ורק לבעלי ההכנסות הגבוהות.

לכן מציע להקטין את מס קהילה ב-100 ש"ח לאדם במקום 50 ש"ח (הצעת המזכירות), להעלות את הפטור ל-1500 ש"ח (הצעת המזכירות) ולא להקטין את המדרגה העליונה ב-5% (כמו שמציעה המזכירות)

בחוברת השינוי הודגש שמטרת המיסוי, מלבד קיום השירותים, היא שמירת פערים סבירים במשכורות ואפילו

לאחזקת השירותים, ודי בכך. מס האיזון צריך לקיים את התק"ה ומערכות התמיכה והעזרה ההדדית, והוא צריך להיות פרוגרסיבי, אבל לא בעוצמות שמורדות את המוטיבציה לעבוד ולהרוויח. מס האיזון ביגור גבוה מדי.

בועז אוחנה: גם ארנונה משלמים לפי המטרז' ולא מחיר אחד לכולם. רצינו לעשות את הדיון הציבורי השנה, אבל אי אפשר לקיים דיון כזה בימי קורונה, בגלל ההגבלות על מספר משתתפים. הדיון ברמה הערכית צריך להתקיים: איזו חברה אנחנו רוצים להיות, כמה תמיכה, צדק, עזרה הדדית, תרבות משותפת וחיי יחד אנחנו באמת רוצים לעצמנו. נקיים את הדיון. ההצעה של המזכירות מאוזנת בעיני. כלל המגזרים נהנים וניתן מענה לבעלי המשכורות הגבוהות והנמוכות, מקטינה את מס הקהילה וממלאת את ההתחייבות שלנו להורדת נטל המיסים.

שלמה מורן: נועם אמר שאנחנו עקביים באותה המגמה, והמגמה הזאת פסולה בעיני כי היא מגדילה בצורה משמעותית את הפערים בתוכנו. כל הצעה שתעלה לדיון תצטרך לכלול פרוט אודות המשמעות המעשית שלה, בכסף, עבור כל חבר ובית אב, אחרת חברים לא ידעו איך להצביע, ועלולים להצביע נגד האינטרסים שלהם. בקשה נוספת, שכל ההצעות יהיו תואמות למסגרות שנקבעו על ידי המזכירות.

אבשלום שוחר: הדיון על תוכנית המשק לא מוצלח. החברים יודעים פחות משפעם. מי שלא היה באסיפה הקודמת לא יודע ולא מבין מה קורה. צריך להתאים את הדיון בתוכנית המשק למציאות החדשה. חשוב להנגיש יותר מידע לחברים, כדי שיהיו שותפים. לגבי המס על התאגידים, הוא נקבע בפקודת המס, ולא נתון להחלטת הגזבר או המזכירות.

עמית שילה: נציג את 4 ההצעות, שינוי מס צריך לעבור בשני שלישים מהמצביעים, במידה ואף הצעה לא תגיע לשני שלישים נעלה לסיבוב שני את ההצעה שקיבלה הכי הרבה קולות, או שתי הצעות במידה ושתייהן עברו את ה-40%.

ישנו "מס פערים" בשיעור 80% על משכורות גבוהות במיוחד. (אופיר צירלין: בשנה שעברה אף חבר/ה לא הגיע/ה למשכורות שהצריכו את המס הזה).

נועם שפיגלר: לשלמה ולאבישי, התק"ה היא שמשפיעה הכי הרבה על מס האיזון ולא השכר. מס הקהילה משלם רק חלק מהשירותים שלנו, השאר משולם על ידי המסים האחרים. היותנו חברה צודקת והוגנת לא נמדד במס הקהילה, אלא בהשלמות לתק"ה, בעזרה ובערבות ההדדית. לפני שנה העלינו שכר ביגור לבעלי השכר הנמוך דווקא. הרבה יותר משמעותי - שאין אצלנו אנשים המקבלים רק שכר מינימום, מאשר השאלה אם נוריד 50 שקל ממס קהילה. הצעת המזכירות ממשיכה מגמה שאנו שומרים עליה מאז השינוי. לדעתי, מהלך ההפרטה עצמו צריך להיות מואץ. החברים מנהלים היטב את ענייניהם והאחריות צריכה לעבור אליהם. המשמעות היא מצד אחד הורדת מיסוי ומצד שני הורדת סבסודים. הורדת הסבסודים היא התרגום המעשי של העברת אחריות לחברים. עדיף לעשות את זה מהר מאשר לאט. התקדמות איטית מדי תביא אותנו לכפייה אגרסיבית יותר מצד הרשם ושלטונות המס.

אבישי שורש: הדברים של נועם הם פתיחה מצויינת לדיון הציבורי שאני מבקש. הדיון הזה גם ידון בהיקף ובניהול החוב הגדול של יגור לחברים, ובריבית על החוב הזה, שהיא הרבה יותר נמוכה ממה שיגור מחייבת את התאגידים. אולי, למשל, כדאי להעביר את חשבונות החברים לבנקים. עם כל הכבוד להצעה של ירון, מדרגות מס האיזון הן לא האתגר העיקרי שלנו בעת הזאת.

ירון שמיר: כאמור, במקום הקיזוז המסובך בין המדרגה התחתונה והעליונה, פשוט להוריד באופן אחד לכל מי שמשלם מס איזון, ולמצוא לזה מקורות. הסברתי למה ההצעה שלי עדיפה בעיני על ההצעות של שלמה ואבישי. מס הקהילה בעיני הוא סוג של ארנונה, כמו שמשלמים בכל מקום

גם אני התחסנתי

כאן חסניו אנצחי ת הנג

בית אחוזה
מוסד נרמל - קיבוץ יגור

מתחסנים

במסגרת חיסון הקורונה שנקבע לדיירים ולצוות בית אחוזה, הצלחנו להוסיף עוד חיסונים לטובת חברי יגור המבוגרים. מתוך החיסונים שבוצעו ע"י מד"א, חוסנו 106 חברי יגור.

תודה לוועדת בריאות על ההתגייסות בארגון ובביצוע. תודה מיוחדת לד"ר נצר, שהיה שם בשבילנו.

אילנה שטנגל

1. בחירת ועדת פנסיה

מועמדים: רן אזנקוט, עמרי ורדי, ניר יובל, לורי כספי, אורלי מורן, יעל ס"ט-רשף, אודי קינן, אבשלום שוחר.

בועז אוחנה: תודות לוועדה היוצאת. בעקבות בחירתו של יאיר כספי לריכוז הוועדה, פורסמה הזמנה לחברים להגיש מועמדות לוועדה. נרשמו שמונה מועמדים, מתוכם צריך לבחור ארבעה נציגי ציבור.

נועם שפיגלר: שניים מהמועמדים מכהנים בוועדת ביקורת, אחד מהם כיו"ר, לא סביר שבוועדת פנסיה המנהלת כל כך הרבה כספים, ישבו אנשים המכהנים בוועדת ביקורת. יש כאן בעיה של ממשל תאגידי. ועדת ביקורת צריכה לבקר תהליכים והחלטות, הם לא יכולים להיות בעלי תפקיד בארגון עצמו. זה בדיוק המצב שפונים לוועדת ביקורת בשאלה האם זה תקין, והנה אנחנו לא יכולים לעשות זאת. בירת את הסוגיה עם עו"ד גיורא מיכאלי, ואמנם, לא נאמר בתקנון יגור בפירוש שאסור, ועדיין, לדעתו, זה עשוי להיות בעייתי.

בועז אוחנה: הנושא עלה במזכירות. בבירור עם גיורא הוא אמר שהפורום היחידי שאסור לחברי ועדת ביקורת לכהן בו הוא ועד ההנהלה של האגודה, ולא השתמש בביטוי שנועם ציטט. מעבר לכך, נושאי הביקורת נקבעים ע"י האסיפה, ויש מבקר חיצוני המבצע את הביקורת בפועל והכול מוצג לאסיפה. כמו כן חבר יכול לפסול עצמו מלדון בנושא כלשהו. עוד יש לציין שעל פי נוהל הביקורת של קיבוץ יגור, שאושר ב-2007, סעיף 3.2, אין מניעה של חברי הוועדה לכהן בוועדות שונות ובתנאי שהם פוסלים עצמם מדיונים בנושאים שיש להם סמכות ניהולית ואחריות עליהם.

אבשלום שוחר: פנו אלי חברים להגיש מועמדות, הסברתי להם את הסתייגותי. פנה אלי יאיר כספי בעצמו. ליאיר היה לי קשה להגיד "לא". בכל אופן, יש מספיק מועמדים מצויינים בלעדי. אני הקמתי את הפנסיה ביגור יחד עם חנוך בנארי ודודי וולקן זכרם לברכה, ועוסק בה מאז. הגיע זמן לכוחות חדשים ואחרים. הוועדה החדשה תעמוד בפני דיונים קשים, חלקם כאלה שלא התקיימו עד היום ביגור, דווקא בצד של המקבלים ולא רק בצד של המשלמים. צפויים חילוקי דעות עמוקים בינינו ובתוכנו. מי שיוליך את הדיון הזה יהיה חייב ללכת על קצות האצבעות, כדי לא לפגוע ולא להגיע לסיטואציות של משבר. עדיף שאשקיף מהצד, ואין לזה שום קשר לוועדת ביקורת.

בעניין ההערות של נועם, אני לא מסכים איתו עקרונית, אבל לא בגלל זה אני מעדיף שלא לכהן בוועדת פנסיה.

רן אזנקוט (בזום): לא הכרחי שתהיה השקה בין שתי הוועדות. הפנסיה ביגור היתה כלולה בתוכנית הביקורת של הקיבוץ ובוקרה בשנתיים האחרונות. אם תבוקר שוב בשנים הקרובות, מה שלא סביר. אם אבחר לא אקח חלק בדיונים שיעסקו בנושא, עפ"י התקנון וכפי שקורה בתרחישים דומים ביגור בהיתכנות לניגוד עניינים. כאמור, גם עו"ד גיורא מיכאלי לא מצא פסול במצב הזה.

עמית שילה: מסכים עם נועם. לא טוב לשבת גם בגוף המבקר וגם המבוקר. זה יפריע לרן לתפקד בוועדת ביקורת. עדיף להימנע.

יעל ס"ט רשף (בזום): מתחברת לדברים של אבשלום. ועדת הפנסיה הזאת עומדת לעסוק בסוגיות חברתיות. היא צריכה להיות הכי טרוגנית שאפשר, מבחינת הגילים, הצרכים והסוגיות המגדריות. לכן גם הצגתי את המועמדות שלי.

אמנון מאירי: תומך בדברים של נועם ועמית. גם לי הציעו להצטרף לוועדת ביקורת, ומכיוון שאני כבר בוועדת אסיפה לא הסכמתי.

2. אישור להארכת משך ההפקדות לחיסכון ללימודים

בועז אוחנה: בחוברת השינוי, הסדר בנים, הסדר מימון לימודי המשך, סעיף 21 (עמ' 42), כתוב כך: "הקיבוץ יפקיד בתוכניות החיסכון של הבנים את חלקו במימון בגין התקופה שעד ליום השינוי, כאמור לעיל, במידת האפשר בתוך תקופה של 40 חודשים מיום השינוי. האסיפה תהא רשאית להאריך את התקופה. במקרה של מחסור במקורות תינתן עדיפות להקצאת הכספים לילדים הבוגרים יותר". באפריל הקרוב (2021) יעברו 40 חודשים מיום השינוי. החוב של קיבוץ יגור בהפקדות לתוכניות החיסכון (קה"ש) לבנים עמד בתחילת השינוי על 8 מיליון ש"ח. עד היום הופקדו כמיליון ש"ח. מידי שנה מופקדים כספים לבנים הצעירים יותר, כדי לסגור כמה שיותר חוב בגין התקופה שעד לשינוי. הפקדות אלה לא כוללות את ההפקדות בשוטף (חלק הורים וחלק יגור).

המזכירות מבקשת מהאסיפה להאריך את משך הזמן להפקדות עד לסוף שנת 2024 (48 חודשים). בתקופה זו אם חלק מהבנים הזכאים לכספים בגין התקופה השיתופית, ייצאו ללימודים, הקיבוץ יממן את הפער תקציבית (מהשוטף).

ביום שני י"ג בטבת תשפ"א 28.12.2020

הבאנו לקבורה את חברנו

רוברטו ורדי ז"ל

בית יגור אבל עם המשפחה

בית יגור משתתף בצערם של

קרן בן הלל והמשפחה

על מות האב

איציק בן הלל ז"ל

על הגישות השונות להורדת נטל המס ביגור הערות לתכנית משק 2021

(רשימה ראשונה)

אהוד ס"ט

- האם אכן הצעת המזכירות להפחתת המיסים לשנת 2021 היא "מאוזנת", כטענתה?
- אם לא, באילו מובנים (קריטריונים) צריך לבחון אותה ואת ההצעות האחרות?
- איזו הצעה מבין אלה שעלו להצבעה היא היותר צודקת והוגנת חברתית, ואיזו היא הנמוכה ביותר במאפיינים אלה?

1. הערות מקדימות

באופן יחסי, חבר א', שעל גבול התק"ה, ישלם בי"מס הקהילה' חמישית (20%) מהכנסתו, בו בזמן שחבר ב', בעל היכולת הגבוהה, ישלם רק - 5%.
במצב זה, השפעת המס על החבר דל האמצעים היא דרמטית, בו בזמן שהשפעת המס על החבר בעל האמצעים הגבוהים היא כמעט זניחה!

נכון, אנחנו כבר לא קיבוץ שיתופי ושוויוני, כפי שהיינו עד לפני שלוש שנים, אבל השינוי מן הקצה אל הקצה בהקשר זה, שאין בו כל התחשבות בזולת, הוא כמעט בלתי נתפס.

לא במקרה "מס גולגולת" נחשב למוקצה בכלכלות הנאורות. במערכת המס של מדינת ישראל הוא לא קיים לחלוטין. מערכת המס במדינה מתבססת בעיקרה על "מס הכנסה", כשהיא נעזרת במיסים עקיפים (כגון מע"מ), שהם בעיקר תלויי צריכה.

לסיכום, זה אבסורד עצוב שדווקא התנועה הקיבוצית, שנודעה בעבר בערכים של סולידריות ועזרה הדדית, שלפה, בעזרת היועצים החיצוניים, את "מס הגולגולת" מאשפת ההיסטוריה הכלכלית, ונתנה לו עוצמה איכותית וכמותית רבה (כפי שנראה בהמשך).

גם אם הייתה לכך הצדקה כלשהי בתחילת הדרך של תהליך "השינוי", מתוך רצון למנוע זעזועים התחלתיים, הרי דינו של מס זה לרדת ולקטון. הקצב הנכון, לדעתי, הוא שאיפה לרמה של לא יותר מ-500 ש"ח לחבר לחודש, תוך חמש שנים, ובהמשך - נניח תוך חמש שנים נוספות - ירידה נוספת עד רמה הגיונית של לא יותר מ-200-250 ש"ח לחבר לחודש (400-500 למשפחה).

ב. 'מס איזון' - כ"מס הכנסה"

'מס איזון', או כשמו המלא ב"חבורת השינוי" - "מס איזון וערבות הדדית" (השם המלא חשוב לענייננו, ועוד נחזור לָדָבָר) - הינו "מס הכנסה" לכל דבר. המס תלוי בהכנסת החבר, וככל שהכנסתו גדלה, המס עולה. יתר על כן, כמקובל במדינות הנאורות, המס הוא לא רק "יחסי" (לינאר), אלא גם "פרוגרסיבי". פירוש הדבר שאחוז המס לא נשאר קבוע על פני עקומת ההכנסה, אלא שעם עליית ההכנסה, אחוז המס עצמו - עולה.

חישוב וגביית המס הפעם יותר מורכבים, אולם המערכות המקצועיות, בסיוע של מערכות המיחשוב המודרניות, מסוגלות להתמודד עם כך ללא בעיות.

רשימה זו נכתבת באיחור מסוים ביחס לדיונים על תכנית המשק לשנת 2021. הסיבות לכך נובעות בעיקרן מ"מסך (מסכות) העשן" שיצרה סביבת הקורונה הנוכחית, המקשה על התקשורת האישית והציבורית. עם זאת, נראה לי שחשיבות הנושאים, ואולי אף השלכותיהם לשנים הבאות, מחייבת התייחסות גם בעת הזאת. והערה אחרונה: נושא המיסוי נחשב להלכה כנושא מורכב ומסובך יחסית גם לאנשים הבקיאים יותר ברזי הכלכלה. זאת, הן במישור העקרוני-תיאורטי והן במישור המעשי. עם כל העבודה המקצועית הטובה שנעשתה על-ידי המדור הכלכלי בהנגשת נתוני ההצעות השונות שעלו להצבעה, אני מניח שלא מעט חברים התקשו למצוא את דרכם בסבך המונחים המקצועיים ובטבלאות ה'אקסלי' שהוצגו. ברשימה זו ננסה לפשט ולהבהיר את הדברים, תוך התמקדות בסוגיות המרכזיות שעל הפרק.

2. 'מס הקהילה' לעומת 'מס איזון' - "יעילות" אל מול שיקולים של "צדק והוגנות חברתית"

בשיקולי מיסוי, כמו גם בחלק ניכר של החלטות ציבוריות ואף אישיות, קיים מתח בסיסי בין שתי מטרות: מצד אחד, יעילות (כאן - נוחיות בגבייה), ומצד שני צדק והוגנות חברתית (אתיקה).

מכאן הצורך למצוא את האיזון הנכון ביניהן. להלן נבחן את שני סוגי המס: 'מס הקהילה' (הכולל היום גם את המס המוניציפאלי) ו'מס איזון' - בשני היבטים אלה.

א. 'מס הקהילה' כ"מס גולגולת"

בהקשר הנוכחי, אין ספק ש'מס הקהילה' הוא הנוח ביותר לגבייה. כ"מס גולגולת" לכל דבר, אין בו כל שיקול והתייחסות אישית של יכולת וצרכים. מספיק אם נכפיל את מספר החברים בגובה המס (על פני השנה), ונקבל את סך תקבולי המס. עם זאת, 'מס הקהילה' הינו הנחות ביותר מבחינה של צדק והוגנות חברתית, והוא ידוע לשימחה מבחינה ציבורית וחברתית. החזק והחלש, העשיר והעני - משלמים בדיוק אותו דבר.

בדוגמה שהבאנו בעבר (ולמען הפשטות נעגל את סכום 'מס הקהילה' לחבר ל-1000 ש"ח), הרי שחבר א', שהוא דל אמצעים והכנסתו גובלת ברמת התק"ה (נניח 5,000 ש"ח לחודש) ישלם 1,000 ש"ח לחודש, ויישארו לו רק 4,000 ש"ח לכל צרכיו, בו בזמן שחבר ב', שהכנסתו 20,000 ש"ח לחודש ישלם גם הוא רק 1,000 ש"ח ויישארו לו 19,000 ש"ח למחייתו.

את "מדרגות המס" המקוריות ביגור ואחוזי 'מס האיוון' הנלווים אליהן, ניתן למצוא ב"חוברת השינוי" (עמ' 6). העדכונים של ההצעות השונות לשנת 2021 נמצאים בדפי ההסבר, שניתנו לציבור לקראת ההצבעה.

בהקשר של הדיון הנוכחי, הרי ש'מס איוון' - מעצם היותו תלוי-הכנסה ויכולת - הינו צודק והוגן יותר מבחינה חברתית, מאשר 'מס הקהילה' ("מס גולגולת"). עם זאת, במס האיוון עצמו יכולות להיות אפשרויות יותר או פחות צודקות. זאת בהתאם לשיעור המס ומידת הפרוגרסיביות שלו (ראו בהמשך). ראוי לציין, כי אל מול קריטריון הצדק וההוגנות, קיימת גם טענה כי שיעורי מס גבוהים פוגעים במוטיבציה של העובדים והמנהלים להתקדם בתפקידם. יש על כך דעות חלוקות, ומשום קוצר היריעה לא ניכנס לנושא זה, בשלב זה.

3. ההצעות הנוכחיות לשנת 2021, וחילוקי הדעות
בהצבעה הנוכחית על ארבע הצעות: הצעת המזכירות, הצעת ירון שמיר וחברים, הצעת אבישי שורש והצעת שלמה מורן. למען הפשטות והבהירות, לא ניכנס כאן לכל פירוט ההבדלים ביניהן, אלא נעסוק במאפיינים העיקריים והחשובים לענייננו.

א. הצעת המזכירות וטענת "איוון"

המזכירות מציעה:

- (1) הורדת 50 ש"ח ממס הקהילה ("מס הגולגולת").
- (2) העלאת תחילת תשלום 'מס האיוון' מרמת הכנסה ("מדרגה") של 1,250 ש"ח (מעל רמת התק"ה), לרמה של 1,500 ש"ח.
- (3) הורדת שיעור 'מס האיוון' המקסימלי ("השוליי") - במדרגה הגבוהה ביותר, מ-45% ל-40%.

השפעות ההצעה

- (1) הורדת "מס הקהילה" חלה על כולם, אבל השפעתה המקלה העיקרית היא על רמות הכנסה הנמוכות יותר. עם זאת, כפי שנראה בהמשך, היא קטנה מדי ולא מספקת.
- (2) העלאת "המדרגה הראשונה" לימס איוון מ-1,250 ש"ח ל-1,500 ש"ח, מקלה בעיקר על בעלי ההכנסות הנמוכות-ממוצעות.
- (3) הורדת 'מס האיוון' המקסימלי ("השוליי") מ-45% ל-40% מקלה רק על בעלי ההכנסות הגבוהות. להלכה, יש כאן טיפול והקלה לכל רמות הכנסה, ובהתאם לכך טענה המזכירות בדף ההסבר שלה לקראת ההצבעה (ההדגשה במקור), כי: **"הצעת המזכירות להפחתת המיסוי לשנת התקציב 2021, היא הצעה מאוזנת לכל המגזרים בקהילה"**.

נשאלת השאלה: האומנם כך?

לעיתים, כאשר אתה רוצה לבחון ולהשוות דברים אתה נזקק ל"מבט-על" עליהם.

כאשר אנחנו בוחנים את נתוני סך הגבייה של המיסים השונים בתכנית המשק לשנת 2021, אנחנו נתקלים בין המקורות בנתונים מדהימים:

(1) 'מס קהילה' - 9.2 מיליון ש"ח

(2) 'מס איוון' - 5.3 מיליון ש"ח

(שני המספרים נכונים גם לשנת 2020, וגם ל-2021)

כלומר, סך 'מס הקהילה' הניגבה ביגור הינו כמעט כפול מסך 'מס האיוון'!

במילים אחרות, כ-2/3 מסך המיסוי ביגור בא עדיין - שלוש שנים לאחר תחילת השינוי - מ"מס גולגולת", ורק כ-1/3 מגיע מ"מס הכנסה"!

לראות ולא להאמין! זאת כאשר כל שיקול של צדק והוגנות חברתית יצביעו על כך שהיחס צריך להיות לפחות הפוך.

אין כאן איוון אלא חוסר איוון מובהק. הורדה של 50 ש"ח לחבר לחודש אינה אלא "לעג לרש"י! להשוואה, הורדה של 5% בימס האיוון המקסימלי (נניח מ-45% ל-40%) למי שהכנסתו גבוהה ב-10,000 ש"ח לחודש מרמת התק"ה, תזכה אותו בעוד כ-300 ש"ח לחודש.

ב. הצעת ירון שמיר וחברים

הצעה זו דומה בכל מרכיביה להצעת המזכירות, מחוץ לנושא 'מס האיוון'.

(1) אין בה העלאה של "מדרגת המס" הראשונה (מעל רמת התק"ה), ובכך אין בה הקלה לרמות הכנסה הנמוכות-ממוצעות.

(2) מס האיוון המקסימלי ("השוליי") יירד לפי הצעה זו, מ-45% כיום ל-36% בשנת 2021, דבר שיקל רק על בעלי ההכנסות הגבוהות.

הצעה זו (שזכתה לרוב "רגיל" בהצבעה הראשונה) **הינה, קרוב לוודאי, הקיצונית מבין ההצעות שהועלו, במגמה של קיטוב בהכנסות, ובכך - בפגיעה בצדק ובהוגנות החברתית של מערכת המס שלנו.**

בהגשת ההצעה באסיפה (17.12.2020) טען ירון ("היומן", מיום 25.12.2020) כי 'מס האיוון' מיועד, על פי "חוברת השינוי", כ"מקור למימון ההשלמה לתק"ה" (עמ' 4), ולכן קיים עודף גדול בסעיף זה.

פרשנות זו של "חברת" אינה מדויקת משתי סיבות: האחת - זהו אכן אחד המקורות, אבל לא מקור המיועד בלעדית להשלמת התק"ה. 'מס האיוון' כ"מס הכנסה" אמור לשרת את מרבית הפעילויות האחרות של הקהילה. יתר על כן, נראה שיש כאן (אולי בהיסח הדעת) הוצאת דברים מהקשרם. במשפט המשך ב"חברת" נאמר: **"על ידי כך יישמרו פערים סבירים בין ההכנסה הפנויה של כל בתי האב בקיבוץ יגור"**. הצעת ירון שמיר וחברים מנוגדת, למעשה, למטרה זו. היא מעמיקה את הפערים, ולא מגשרת ומאזנת אותם.

מוטעית גם טענתו שם, כי "להצעה זו אין השפעה על תשלום המס עבור כל מי שאינו משלם מס איוון".

זו טענה טכנית שאינה רואה את השלכות הכוללות של ההצעה. קיצוץ מיסים במקום אחד יחייב הגדלת מיסים במקום אחר, או הקטנת סל הסובסידיות והשירותים שאנחנו מספקים.

ניתן לראות השלכות אלו מייד בהמשך דבריו של ירון עצמו: "לעומת הצעת המזכירות להורדת המס, להצעתנו חסרים עוד

230 אלף ש"ח מקורות!"

מאין ועל חשבון מה, נשיג אותם?

ג. הצעת שלמה מורן

שלמה מציע:

(1) הורדת 92 ש"ח ממס הקהילה. **כמעט כפול מהצעת המזכירות.**

על חוסר איזון בצד השני, כשם שצדק בנושא אחד לא מצדיק עוול בנושא אחר.
איזון כולל דורש שכל צד יהיה מאוזן בפני עצמו, וגם ששני הצדדים - המקורות והשימושים - יהיו מאוזנים זה עם זה.
 לא קל להשיג את זה, אבל כך צריך לראות את הדברים ולכך צריך לשאוף.

ב. המס הפנימי והמס החיצוני
 טענה נוספת כנגד שמירת 'מס האיזון' ברמה גבוהה יחסית הינה שמשם זה בא "על גבו" של מס הכנסה חיצוני, הגבוה לכשעצמו. העובדה נכונה, ומס איזון גבוה מדי עלול, כאמור, לפגוע במוטיבציה לעבודה, וכן - לניסיונות של הימנעות מתשלום המס.
 עם זאת, ברמה העקרונית אפשר לטעון כי לעומת מי שחי מחוץ לקיבוץ, שיכול אכן לראות בתוספת המס נטל עודף שאינו מוצדק, הרי שמי שבוחר לחיות בקיבוץ - ובימים אלה של נגיף הקורונה, אנחנו רואים את הצדדים החיוביים של קהילה מאורגנת ומגוננת - נכון שיראה בכך תשלום נוסף עבור הזכות לחיות בקהילה זו, ואין לכרוך את שני סוגי המס זה בזה.

(2) כמו בהצעת המזכירות, העלאת מדרגת המס הראשונה מ-1,250 ש"ח, ל-1,500 ש"ח.
 (3) השארת מס האיזון ברמתו הקיימת - 45%.
בכך נראה שהצעת שלמה מורן הינה בעלת המאפיינים המשמעותיים ביותר בכיוון של צדק והוגנות חברתית מכלל ההצעות.

ד. הצעת אבישי שורש
 ניתן לראות אותה כהצעת ביניים, בין הצעת המזכירות להצעת שלמה מורן, ולכן לא נעסוק בה בפירוט כאן.

4. הערות סיכום
א. איזון חלקי של מערכות המס, מול איזון כללי, המקיף גם את צד הסובסידיות ומתן השירותים.
 אל מול הביקורת על חוסר האיזון של מערכת המס, אני שומע לא פעם באסיפה ובשיחות עם חברים, טענה נגדית האומרת שהאיזון המבוקש מתבצע למעשה באמצעות הסובסידיות הניתנות לצרכים שונים.
 טענה זו מוטעית. נכון שבראייה כוללת אנחנו צריכים להסתכל על "שני צידי המטבע" (תרתי משמע) - המיסוי מצד אחד, והסובסידיות מן הצד השני. אבל איזון בצד אחד לא מחפה

אישור תוכנית המסגרות של קיבוץ יגור לשנת 2021
 בעד - 383 (85%) נגד - 69 (15%)
הפחת מיסוי לשנת 2021
 הצעת ירון שמיר וחברים קיבלה את רוב הקולות, אך לא עברה את הרוב המיוחס הנדרש.

נציגים לוועדת פנסיה
 נבחרו: ניר יובל, אודי קינן, לורי כספי, יעל ס"ט-רשף
 הצלחה בתפקידכם
אישור להארכת משך הפקדות לחיסכון ללימודים
 סעיף 21 בהסדר בנים בחוברת השינוי
 בעד - 231 (87%) נגד - 34 (13%)

לגדליה טולפיץ
 תודה גדולה על העבודה בשנותיך הארוכות כמנהל ענף הנוי והתברואה על מילוי תפקיד רב אתגרים, על ההשקעה בטיפוח הנוף היגורי הירוק בחריצות, במקצועיות ובמסירות ללא תנאי עם הסיבה על בטיחות, ניקיון ורווחת הקהילה.
 מאחלים לך הצלחה, בריאות ונחת והרבה הנאה בהמשך דרכך.
בהוקרה, המזכירות

ציון יום העלייה על הקרקע בצל הקורונה

ימי גשם סוערים בחוץ... קורונה בעולם ובקיבוץ.
 אנחנו מתארגנים לציון יי בטבת ביגור.
 מתלבטים היכן, מה מותר מה אסור, כמה חברים, בחלל סגור, באוויר הפתוח.
 לא רוצים לוותר, רוצים לציון.

אז, התאספנו ברחבה שבין חדר האוכל למועדון, על פי כללי התו הסגול, עם כיבוד, קפה ותה.
 השמש זרחה לכבודנו והאווירה התחממה.

ברכתו המרוממת של בועז המזכיר פתחה את הטקס.
 ילדי שני הגנים, גן אחרי גן, הנעימו בשירתם המרגשת.
 תודה לעופרי ותמי הגננות שזרמו עם המצב בלי לוותר על ההגבלות.
 ברכת נציג החברים, איתן שדה, עם חוש ההומור המיוחד.
 ואז, הפליא בשירתו שלמה גרוניץ, כולל הפעלה מצומצמת של זמרינו המקומיים (מיכל שמיר, גבי קרדוש).
 תם ונשלם לשנה זו.

ותקווה לשנים הבאות, שיהיה קצת הרבה אחרת, לא רק מבחינת הקורונה, אלא שיחזור "יום העלייה על הקרקע" להיות מצוין על ידי הקהילה כולה: צעיריה, ילדיה ומשפחותיה. שיהיה יום שיא, החותם תקופה בה יעסקו ילדינו ונערינו בהכרת ותולדות יגור, סיפורי מקום, היכרות משפחות וחברים החיים היום, שילוב קהילתי.

תודה לעינב, לצוות בריאות ורווחה ולכל החברים שהגיעו!

דליה שוחר

בוקר טוב וחג שמח לכל חברי וחברות יגור החוגגים עימנו היום. התקופה המורכבת בה כולנו נמצאים, מכתובה כללי כינוס ושמחה, שיש בהם מהריחוק והקירוב גם יחד. אנסה בדברי להדגיש את היחד הקיבוצי והקהילתי, שזכינו לגלות שוב בתקופה קשה זאת. בראשית עלו על הקרקע תשעה חלוצים, אשר שאפו לברוא חברה חדשה - שיוויונית ושיתופית, להתנתק מסממני המסורת והדת ולהקים דורות של חלוצים, הקרובים לעבודת האדמה בארץ ישראל. אך גם אם נרחיק לספרות חז"ל, נמצא שם התיחסויות למערכות יחסים בתוך חברה, הבונה חייה יחדיו ואפשר אף למצוא בדברים אלו נגיעה לחיינו הקהילתיים כאן ועכשיו.

ארבע מידות באדם; / האומר:

"שלי - שלי, ושלך - שלך; זו מידה בינונית, ויש אומרים זו מידת סדום. / שלי - שלך, ושלך - שלי; עם הארץ. שלי - שלך, ושלך - שלך; חסיד. / שלי - שלי, ושלך - שלי; רשע". (מסכת אבות פרק ה')

פירש הרב משה אביגדור עמיאל: חברה שיחידה אומרים: "שלי - שלי, ושלך - שלך" - כל אחד יעשה רק לביתו שלו, היא חברה שמידותיה "בינוניות", שכן בחברה טובה כל אדם מוכן לתת משלו גם לאחרים, ואינו שומר כל ממונו רק לטובת עצמו. אבל כאשר מידה זו של אנוכיות, הופכת להיות נחלת הכלל, הרי "זו מידת סדום". חברה כזו אינה יכולה לעמוד ולהתקיים אפילו שעה אחת.

והנה באה הקורונה ולימדה אותנו הלכות חכמים, לפיהם ידענו ברגעי משבר לפעול במידת החסידות ולהעניק מעצמנו לאחרים ללא משוא פנים וגם ידענו להתעלות על מידת הבינוניות, זו הרואה כיצד כל אחד עושה רק לביתו ובוודאי הלכות אלו אפשרו ומאפשרו לנו כחברה לצלוח את הקשיים ולהמשיך יחדיו בדרך. רבים החברים אשר הושיטו ידם ופתחו ליבם וכקהילה שיתופית, המשלבת כוחות, אנו צולחים את המהמורות. תודות לכל הנושאים בעול.

וביום זה המציין את יום העלייה לקרקע, עלינו להודות לאותם ראשונים, אשר הניחו כאן יסודות ערכיים לשיתופיות ושיוויון האדם באשר הוא והאמינו מכל הלב בכוחה של קהילתיות לפיתוח חוסנו של האדם, והנה יסודות אלו מאפשרים לנו לעמוד בכל סערה ובכל קושי.

קיבוץ יגור, כאשר העולם, מתמודד עם אי וודאות מבחינה כלכלית ואף מבחינה חברתית. אנו מסיימים שלוש שנים לשינוי ועדיין עלינו להתרגל לשפה חדשה, למערכות יחסים שונות בין החבר/ה לקיבוץ, לשאלות של שיוך נכסים, להורדת מיסים, לתשלום עבור שירותים ציבוריים ולעצמאות ואחריות של החבר על פרנסתו. אך כל אלו אינם מפחיתים מכוחם של ערכי הליבה אותם בחרנו להמשיך ולקיים: מערכת החינוך ביוגור, היא מערכת טובה ויציבה, המקיימת פעילויות חינוכיות גם בימים של סגר וריחוק, מערכת הבריאות והסיעוד איתנה ועוזרת לכל הנזקק מבינינו לתמיכה וסיעוד, ואף המערכת התרבותית ממשיכה ליצור, לזיזם ולהמתיק לנו ימים, גם בשעות בהן כולנו ספונים בבתים ורחוקים איש מחברו.

אני מאחל לכולנו, שעם כל השינויים נמשיך להאמין בערכים אלו ונשאף לקיימם, גם במאה השנים הבאות.

בעוד שנתיים נחוג את חגיגות ה-מאה ליגור. אתם/ן היושבים/ות כאן היום כבר דור שני ושלישי לחלוצים, שהאמינו ובנו כאן קיבוץ לתפארת. ומעומק הלב אני אומר - הצלחנו ובגדול - בתינו הומים מילדים, אנו ממושיכים לבנות ולהתפתח, להתמודד עם קשיים ולא להתחמק משאלות קשות, מבלי לוותר על מהותנו ועל מה שאנחנו, ועל כך תודה ענקית לכם/ן שאתם חלק מיסודותיו של קיבוץ יגור ומטבעו המיוחד כל כך.

ברצוני לסיים בשיר של אורה אילת הנקרא "מסעות": - מסע רב דורי, אותו אנו מקיימים כבר 98 שנים.

א. מסע בבלורית שחורה

זוג צמות על עורפה, מכנסיים קצרים, / אהבה, ידידות ושמחת נעורים. / חמה מלטפת, כחול הרקיע, / קוראות הפסגות אל ההר להגביה. / כאן גוונים מלוא הנוף, ניחוחות של פריחה, / ורעים המושיכים כל הדרך איתך. מתנשפים, מזיעים ומטפסים עוד ועוד, / אל פסגות של רעות, אהבה ותקוות. אם עמוס התרמיל הנתייב הוא תלול, / ובדרך ההרה השביל לא סלול, / אבל יש בשביל מי, ויש בשביל מה, מגייסים עוד כוחות למלוי המשימה.

מלוא העין נפרש המרחב שנכבש, / והלב מתרחב וגאה, בהמשך מתגלה לו עוד צוק חדש... גם עליו נתגבר כנראה...

ב. מסע בשיער כסוף (או קרחת וראש חשוף)

זרח השמש ובא השמש / ידע המרחב גם פריחה גם כמש, / חלפו ימי קיץ, שטפו הגשמים, / כבר הכסיף השיער מרוב ימים, בעונות הקרות ובימים של שרב, / בגנים העמיק השורש - / בהגיע יומה של שלכת זהב / נושרים העלים גם בחורש... החמה עוד קופחת, השמיים אורים / אך הרגל - כושלה בנתיבים אחרים:

ההר שבעורף מטיל את צילו / השביל מתפתל במורד ממולו / ונדמה, מאי שם, צליל חליל אחרון / מתגלגל בנדיק המושך למדרון... אך הנה מבצבץ בשולי המשעול / ציץ חדש וירוק, עלה וגבעול, / דומם הוא מכריז בלא צליל, ללא קול:

'הדשא כאן אף על פי כן - לא יבול!'

כי בתחתית הגיא המולת רננים: / בשביל מטפסת עדת קטנטנים, / חבר צוהל, עליז ומריע - / גם הוא אל רכס ההר עוד יגיע!

אז כל עוד עדת קטנטנים תמשיך לטפס אל מורדות הכרמל ומדי חורף נתרגש כולנו יחדיו מהוואדי הגועש, נשמח על קטיפת הכותנה, ניפגש בקיץ בבריכה ונדאג ונכאב ונשמח יחדיו לרוב... יש לנו עתיד והמשך וקיבוץ יגור לעולם ועד יכון על בסיסו.

היום י' בטבת יעל ס"ט רשף

יש מי שרואה בתאריך זה יום הקדיש הכללי, יש מי שצם ביום זה ויש מי שחוגג את יום הולדתו של ביאליק. בשבילי י' בטבת הוא יום בו נבראו חיים והסתיו חיים גם יחד, ובמעגל החיים הזה גדלתי ונהיית מה שאני עכשיו, על הטוב והרע.

אם זכרוני אינו מטעה אותי ובגילי - גיל חיסון קורונה, מותר לפעמים כבר לשכוח (וזה עדיין לפני שקיבלתי את החיסון), כתבתי כבר פעם על משמעות תאריך זה בשבילי, אך מדי שנה יש לכך טעמים שונים והמשמעות רק מתחזקת.

אז, בראשית - ב'י בטבת תרפ"ג, עלו תשעה חלוצים על הקרקע, בפתחו של נחל יגור, לרגליו של הכרמל והניחו יסודות לקיבוץ, אליו הגיעו מעט מאוחר יותר סביי וסבתותיי ובו נולדו הורי - הילדים הראשונים של הקיבוץ. עקיבא ממחזור ב' ודינה ממחזור ה', וכך הפך הקיבוץ הזה לתבנית נוף חיי, בכל מובן המילה.

בימים אלו, בהם הקיבוץ כיצירה חברתית מקבל חבטות מכל צד, ותפיסות סוציאליסטיות חברתיות הופכות להיות לא לגטימיות, חשוב להזכיר את המעשה החלוצי, את גאולת הקרקע של אותם ראשונים, את סיקול האבנים, החציבה בה, סלילת כבישים, ועיבוד האדמה הכבדה בימים ארוכים וקשים - עד שנבנה קיבוץ לתפארת, אשר פתח שעריו לאורך השנים לבאים מבחוץ ולזקוקים לעזרה.

ב'י בטבת 1996, נפטרה סבתא ציפורה בשיבה טובה. נדמה שבחרה למות ולהיקבר באדמת יגור בדיוק ביום ההולדת לקיבוץ. סבתא שלי היתה מאפיניקית בכל רמ"ח אבריה, העריצה את בן גוריון ולאחר מכן את פרס ובינינו היו לא מעט חילוקי דעות פוליטיים. כל משפחתה הענפה של סבתא שלי עלתה בעלייה השלישית, ורוב אחיה ואחיותיה (10 במספר) השתלבו בהתישבות הקיבוצית והיו שותפים לבניית הארץ.

סבתא שלי תמיד סיפרה על יום הפילוג כיום הקשה בחייה, יחד עם כך לתקופה מסוימת בחרה לעזוב את הקיבוץ המאוחד ואת יגור ולעבור לנווה ים, קיבוץ אליו עברו חברי יגור המאפיניקים. אמא שלי בחרה להישאר ביגור ובסופו של דבר הגענועים למשפחה גברו על נטיות פוליטיות ואידאולוגיות, וסבתא שלי חזרה ליגור וחיה בו עוד שנים רבות.

סבתא שלי היתה חלוצה אמיתית. השאירה מאחוריה את העבר הגלותי ובחרה לבנות בית ציוני, חלוצי, סוציאליסטי, ערכי בישראל. אפשר שמישהו היה קורא לה כיום אנארכיסטית, כי היא הרי בחרה לעזוב את הכול מאחוריה למרוד בישן ולבנות חדש. אמא שלי נפטרה חמש שנים אחריה, מוקדם מדי, בהיותה בת 67. אמא שלי נולדה ביגור ויגור הייתה אהבת חייה. אישה טובת לב, שורשית, ערכית, אוהבת אדם ואשת חינוך אמיתית.

מאמא שלי למדתי את ערכה של העבודה הקשה, את הצניעות, את הדיבור בגובה העינים לכל אחד ואחת באשר הוא ואת האמונה בחברה קיבוצית שיוויונית ושיתופית. אפילו ביום מותה עוד ביקשה שנביא לה את יומן יגור, על מנת שתוכל להתעדכן במתרחש בקיבוץ. עד כדי כך היתה מעורבת ואיכפתית וכל כך האמינה בדרך הקיבוצית. אמא שלי גם סבלה מהתמורות הפוליטיות במדינה, וכבר בשנת 2000 ידעה בדרכה שלה לבטא את חששה ממנהיג הימין, אשר החל לצבור תאוצה באותה תקופה.

אבא שלי בחר לסיים את חייו ב'י בטבת ונקבר ב'י בטבת בשנת 2017, כאשר יגור ציינה את יום ההולדת 95 שלה. כאשר אדם בוחר למות, בוודאי הוא בוחר גם את יום מותו ויום הקבורה שלו, ואני נוטה להאמין שאבא שלי בחר להיקבר באדמת יגור בה נולד 88 שנים לפני כן, משום הסמליות שבכך.

אבא שלי היה אוטודידקט, בשבילי הוא היה החכם מכל אדם. הוא לימד אותי את כוחה וטיבה של המילה הכתובה, את חשיבות ההיסטוריה לחייו של אדם, את חשיבות היותנו בני אדם מתלבטים, לומדים מכל דבר ובחרים דרך ערכית. לעיתים הוא היה קפדן מדי, לעיתים מרובע, לעיתים שמר על גבולותיו האישיים, בעוד אנו הולכים על קצות האצבעות, אך הוא היה גם אנן טעם ואוהב את החיים במלוא מובן המילה. גם הוא סבל כל כך מהתפוררות החברה הישראלית מכניסת רעיונות קאפיטליסטיים ואנטי דמוקרטיים לתוך התנהלות המדינה. גם הוא בדרכו שלו, הביקורתית משהו, אהב את יגור אהבה יתרה והאמין ברעיון הסוציאליסטי.

אבא שלי לימד אותי שירים וסיפורים, לאהוב את אלתרמן ואת ס. יזהר ואת המשנה והתלמוד ולשאול שאלות, להתחבט ולהתיישר ולחפש תמיד דרך חדשה, ולא להיות אף פעם רגועה ושלווה אלא להמשיך ולחקור.

גם אבא שלי היה בוודאי מכונה אנארכיסט בזירגון החדש, אותו יצר ביבי, כי הוא בחר להתנדב לפלמ"ח, ללא אישור הקיבוץ וברח מהמשק, אשר היה זקוק לו, כדי להילחם למען המדינה, אשר היתה בחיתוליה.

אז יחדיו: יגור שהיא תמצית חיי, סבתא שלי, אשר עזבה בית ועלתה לישראל להגשים חלום ציוני, אמא שלי אשת חינוך דגולה רחבת לב מעין כמותה ואבא שלי קפדן משהו, מחפש אחר הטוב, ביקורתית, ומאמין בדרך הסוציאליסטית - רקמו לי עולם של ערכים מהם אני צומחת ומתנהלת ביום יום, גם במדינה מסוכסכת, מנוכרת, אנטי דמוקרטית, מפולגת, אשר מנהיגיה פשעו בה והובילו אותה לעברי פי פחת.

והכול הכול התחיל ב'י בטבת.

אז זהו י' בטבת שלי ולמרות שזהו יום השנה של סבתא ואבא שלי - אני שמחה בתאריך זה.

חג שמח חברי יגור.

יכול לספר על העבודה עם יונתן רזאל? רזאל הלחין מסורות ויצר שירים שהפכו מיד לקלאסיקה: "והיא שעמדה", "קטונתי". העבודה עם אמן דתי מעניינת ומאתגרת. המוסיקה שלו היא המשך העבודה הדתית שלו בישיבה. באמת הוא צריך לבדוק את עצמו כל הזמן מבחינה הלכתית ואמונית. זה מרתק. הוא אמן מדהים ויוצר חשוב. היתה לו ירידה אחרי הפריצה הגדולה, ואנחנו מנסים להחדיר אותו מחדש לתודעה של המיין סטרים.

איך אתה רואה את ההצלחה הגדולה של היוצרים הדתיים במיין סטרים, כמו ישי ריבו, חנון בן ארי, שולי רנד ורבים אחרים? המוזיקה משקפת את המדינה, והם מביאים שילוב וחיבור עם המקום היהודי. הם עושים משהו מאוד נגיש. המוסיקה שלהם יהודית, אבל קודם כל ישראלית וכיפית. יונתן רזאל, לעומתם, הרבה יותר מורכב. הוא רב, יש לו כולל והוא מלמד. חנון בן ארי הרבה יותר קליל. הם מצליחים בהכללה להיות גם עמוקים וגם נגישים.

כשבן-אל תבורי וסטטיק, ועומר אדם כל כך מצליחים, מה נשאר מהיוצרים הגדולים של פעם? בן-אל וסטטיק פשוט מתאימים לתקופה הזאת. העבודה שלהם מצויינת. עשויה נהדר. בוחרים חומרים בצורה אינטליגנטית, מוקפדת וזהירה. נשארים בצד החיובי. שאפו להם. מתאים לתקופה, עשוי מדהים, ודואגים כל הזמן להיות על הצד החיובי. יש מצב שימשיכו לשמוע אותם גם מחר ומחרתיים. נכון שזה לא בדיוק שירים מעצבי אישיות, אבל בהחלט פרי עבודה מקצועית מאוד.

כמה זה חשוב לכם בעבודה לייצר תרבות שתחזיק ותישארו? חברות התקליטים נאבקות ונלחמות ליצור אמנים שיחזיקו מעמד עוד 10 שנים וישרדו את תרבות ה"טיק טוק" של 15 שניות תהילה. בסוף שיר טוב ינצח את הטרנדייות. אם לא אז אכלנו אותה.

היית רוצה לעבוד בתקופה אחרת? לא. אני אוהב אתגרים. דווקא נהנה להתאים אמנים ישנים לתקופה הזאת.

מה עם הרכב משלך? היה. עכשיו לא פעיל. להיות אמן פחות מרגש אותי. מעדיף לראות דברים יותר מלמעלה, זה לא פחות יצירתי ומרגש.

מרגיש כמו ג'ורג' מרטין, לואי להב? (מפיקים מוסיקליים גדולים בעולם ובארץ. ג.ר.) לא ממש, לא מרגיש אלוהים, עושה את החלק שלי.

לאן נשאר עוד לשאוף? לפגוש עוד אומנים שיעניינו אותי ויאתגרו אותי.

איך מזהים טאלנט? שאלה טובה, לא תמיד הכישרון הוא העניין העקרי. צריך שפה משותפת ושאוכל לעזור לו בקריירה. מישו שאני לא רלבנטי בשבילו הוא מי שיוצר במרחבים זרים לי לחלוטין מוסיקלית.

השירים הטובים ינצחו

שיחה עם איתי צוק, מוסיקאי ומפיק בחברת תקליטים, לרגל הוצאת אלבום חדש של מירי מסיקה תחת ניהולו והפקתו.

על עצמך: הבן של עפרה ונעם, האיש של יערה (אלעד, מורה ליוגה ופילטיס), אבא לאביב (9), מתי (6), ואמרי (בת 2 וחצי). גר ברמת-גן, הולך ברגל לעבודה (גם יערה). בסגר הקודם שהינו חודש ביגור. בסגר הזה בינתיים בבית.

ברכות: תודה רבה.

זה רק אני או שהרבה אנשים התקשרו לברך? האמת שכן, די הרבה. קצת מוזר לי כי הפרויקט הסתיים לפני כמה חודשים, יחסית קטן בכל הדברים שאני עושה. דרך אגב, זה כבר האלבום השני עם מירי מסיקה, לקודם קראו "אלוהי הדברים הקטנים".

יכול להרחיב? אני פועל בשני תחומים, הראשון הוא תפקידי כמנהל הרפרטואר של חברת התקליטים "הליקון". עיקר העבודה הוא ליווי אמנים חדשים וותיקים, פיתוח הקריירה והמוסיקה שלהם. אני עושה את זה יחד עם מנהל החברה, רוני בראון, כבר הרבה שנים. פעם קראו לזה "עיבוד" היום קוראים לזה הפקה. השני הוא השירות של עיבוד והפקה כרגע לאמנים של הליקון בלבד, כמו מירי מסיקה.

אמנים אחרים בעבר ובהווה? מוקי, דקלה, חמי רודנר, אסתר ראדה, יונתן רזאל, ברוך השם מלא עבודה.

מה זה "אלבום"? אוסף שירים "ארזים" יחד כקובץ, שאפשר לרכוש ולהאזין ברשתות המוסיקליות באינטרנט (אפל מיוזיק, ספוטיפיי). דיסקים כבר לא מייצרים, דווקא תקליטי וויניל (שחורים מפלסטיק כמו פעם) מייצרים יותר, לחובבים ואוספים של.

איך מירי? מדהימה, מקסימה, סופר חכמה, נשמה גדולה. מחוברת למתי שלי.

לציון יום העברית שחל בכ"א בטבת, יום הולדתו של אליעזר בן-יהודה וחלה סגל

הַהֲדָה שְׁתֹּק, הַהֲדָה שְׁתֹּק
כְּשֶׁהוּא כָּעַס
הִיָּה צוֹעֵק: יִשְׁלַךְ הַס!
וְכִנִּי פְקוּעָה!
וְכִנִּי נְעוֹת הַמְרָדוֹת!
וּמְכַל הַנְּזִיפוֹת שְׁנֵזֶף בִּי בְּכֶתֶה
לְמִדְתִּי עֵבְרִית אֲשֶׁר אֵין כְּמוֹתָה.
(יגור טייטה / יורם טהר-לב)

אין ספק, שמבחינת יהודה שרת, העברית הייתה אהבה. עוד מנעוריו למד ודיבר עברית וידע אותה על בוריה. כאיש מוזיקה הוא הכירה דרך המקצב והמוסיקה הפנימית שבה, וכל טעות בשפה צרמה לאוזנו המוסיקלית. בקטע שצורף לספר יגור הוא כותב: "הבוקר אור ביגור. החברים, והם יוצאי עיירות וגיטאות של המון בית ישראל לתפוצותיו. אשר מצפון ומים באו ונמשכו אל גבעת אבן וסלע זו, נכנסים במשובה ובחיפזון לחדר האוכל, איש איש אל מנת-אכלו, ויוצאים איש איש למקום עבודתו. מתוך פיהם של בחורים ובחורות אלה, בני-בניהם של עמוס מתקוע וירמיהו מענתות, מופקים מילים ומשפטים בערב-לשון הזר כל כך לאדמה זו אשר מתחת לרגליהם. והם - אינם חלים ואינם מרגישים. בניחותא ובאין מפריע עושה את דרכו שטף הדיבור הקלוקל הזה, כהשתפך שלולית מי אכזב בשבילים תועים על פני האדמה.

באוטו בו נוסעים החברים לעבודתם, שוב הולך ונשמע אותו בליל הלשונות. יש והוא יוצא גם מפי (ותיקים). והם מוסיפים נגע על חולי בדברים ככה עם חברים אשר זה מקרוב באו, ואפילו יודעי עברית. קליטת עלייה, הנחלת הלשון - שאלה נכבדה היא ונכבדות ידובר בה באסיפות, לא כן בחיי יום-יום".

יהודה היה איש קפדן ולא ויתר על קוצו של יו"ד בשפה העברית. בזכות אנשים כמותו, העברית שנשמרה כלשון קודש בבתי כנסת, בישיבות

ובתלמודי תורה קרמה עור וגידים והמילים, המנותקות מחיי היום-יום שבו, והתחברו לשפה מדוברת וגם ספרותית. אלא ששפה נועדה לתקשורת בין אנשים. מטבעה, יש בה צמיחה וזרימה והיא משתנה ומתחדשת, סופחת מילים משפות אחרות, "זרות לאדמה" אשר תחת רגלי מהגריה, ויוצאת לנתיבים שונים ומשונים. כך היא הופכת לבסיס תקשורתי רחב, בין אנשים מארצות מוצא ותרבויות שונות, גם כאשר היא אינה מדוברת לפי הכללים והחוקים. כמו שאמרה יונינה צנטנר ז"ל שהעברית לא הייתה שגורה בפייה, לגרשון: "אתה מבין אותי? יותר מזה לא צריך".

תהליך החייאת העברית דרש לא רק לדבר עברית, אלא לדבר אותה נכון ולהעדיף אותה על פני שפת האם של העולים מכל קצוות תבל. גם המורים בכלל ואנשי החינוך ביגור ראו חשיבות רבה ללמד את ילדי יגור עברית תקנית.

לדוגמה, מוטלה שורש היה פרק זמן על תקן מורה לעברית ביומן המשק. באותו זמן, ביקשו מדין כספי, שהיה סדרן העבודה, שידבר עם מוטלה בנושא מסוים. דן לא הסכים ואמר: "למוטלה אני אומר רק שלום! אחרת אני אופיע ביומן".

חוה בידיץ' (אייזן) הייתה מטפלת של גיל הנעורים בשנים הראשונות של יגור. לתורנים שעזרו לה לאחר הארוחות הייתה עבודה קבועה ולא לה ששאלו "מה עוד נשאר לעשות?" היא הייתה אומרת "תתבונן\תתבונני...".

אני חושבת שהיום היו עונים לה כמו שאמרו לאחת החברות, שלמדה עברית לפני עלותה ארצה, וביקשה באספקה קטנה "בורית". ענו לה: "בורית? אין אצלנו דבר כזה, אולי במרפאה..." (בורית זה סבון).

במקרה אחר ביקשה מישהי ממוכר בייגעלך "כעך". הנ"ל הסתכל עליה בפליאה ולא הבין מה אמרה. "אני מוכר בייגעלך", הוא אמר, והיא ענתה, "כעך בעברית זה בייגעלך", המוכר שלמד זה עתה מילה חדשה בחינם נתן לה שני כעכים בחינם.

לדור השני מוכר התנ"ך דרך שיעורים בבית הספר שדרש שינון ולמידה בעל-פה של שירת דבורה, קינת דוד וכד', טיולים בארץ עם התנ"ך ביד וגם דרך "מסכת החג" על פי יהודה שרת.

יהודה שרת יצר את התרבות ביגור על בסיס אירועים מהתנ"ך ומההיסטוריה היהודית ועם מסר של התחדשות העברית והשיבה לציין. בט"ו בשבט, לדוגמה, הציגו את משל יותם. הגדת פסח מבוססת על ספר שמות עם תוספות משמעותיות מהיצירה בארץ ומשירתה.

לא כולם אהבו ללמוד תנ"ך ולא כולם הבינו את הדקדוק העברי, אבל בבית הספר למדנו לא רק תנ"ך, אלא גם עברית שאין כמותה.

"אח! עברית שפה קשה, גם שפה מבלבלת", שרו יוסי בנאי ורבקה'לה מיכאלי. ואכן היא הייתה שפה קשה ללימוד והגייה לתלמידי האולפן, שבאו מארצות אירופה ודוברי האנגלית. אבל דרך שאלותיהם ו"חידושי" המילים שאמרו, ניתן היה לראות לא רק את הבנתם, גם את יכולתם לחדש מילים בעברית. לדוגמה: כשהסבירו בכיתה על "שורש המילה" ומשמעותו בשפה העברית שאלה אחת התלמידות, חובבת סקי, "אז בשלג אני משליגה ועל הקרח מקריחה?"

ובאותו הגיון אמר איתמר בן השלוש לאימו "תמגפי לי את המגפיים".

ללא התנ"ך וללא השפה העברית לא היה לנו עם יהודי, טוען הלשונאי והעיתונאי ד"ר ראובן רוזנטל. ואכן התנ"ך ביגור היה מקור לא אכזב ללימוד השפה ולהבנת עושרה.

ארבע עונות ושיר

בשבעות האחרונות הולחן שיר של עידית, על-ידי המלחין אורי הרפז (Ori Harpaz מהפרברים), שהלחין גם את השיר "בית בקצה הקשת".

השיר החדש הוא "ארבע עונות ושיר".

אפשר לשמוע אותו ביוטיוב (לכתוב ביוטיוב - ארבע עונות ושיר מאת אורי הרפז - ורצוי להאזין כשהמילים ביד.

לאחר שהסגר יסתיים ויחזרו ריקודי העם, השיר יהפוך גם לריקוד.

השיר יצא במסגרת אלבום חדש של הרפז בשם "אהבה של אתמול ומחר", ומי שירכוש את האלבום (באתר הית של אורי הרפז) בטוח ייהנה מהשירים היפים שבו.

זֶה קוֹצִים וְשָׁרְב / הָאֶסְפֵּלֵט הַנֶּצֶרְב
וְתִבֵּל שְׁפֵלָה צְהָרִים
עַל הַחוּף הָעֶצֶל / נִמְתְּחִים אֶל הַצֵּל
וְהַחוּם מִזְדַּעֵק עַד שְׁמַיִם.
כִּן מִפֶּל הַנוֹפִים...

זֶה צִינַת חוֹרְפִים / וְשִׁדוֹת מוֹצָפִים
וְתַפִּילַת הַיּוֹגֵב אֶל הַגֶּשֶׁם
מְשַׁחֲקֵי מְטָרִיּוֹת / בְּעִמְקֵי שְׁלוּלִיּוֹת
וְחִינוּךְ פְּתֹאוּמֵי שֵׁל הַקֶּשֶׁת.
כִּן מִפֶּל הַנוֹפִים...

זֶה שְׁמַחַת הָאֶבִּיב / וְהַנוֹף הַמְרָהִיב
שֵׁל הָהָר הַיְרוֹק בֵּין-עֶרְבִים
הַיּוֹנִים הַשְּׁבוּת / אֶל חֲדָרֵי הַלְּבָבוֹת
וְחֵלוֹן הַנִּפְתָּח אֶל הַבַּיִת.
כִּן מִפֶּל הַנוֹפִים...

זֶה הַסְתֵּיּוֹ הַמוֹזָהֵב / עִם רֵיחוֹ וְצִבְעֵי
חֲסִידוֹת בְּלָבָן עַל הַתְּכֵלֶת
רְקוּדֵי הָעֵלִים / בְּצִדֵי הַשְּׁבִילִים
וְטִפֵּה שֵׁל יוֹרָה מִתְגַּלְגֶּלֶת.

כִּן צִבְעֵי הַנוֹפִים / בְּעֵינֵי מְשִׁתְּקִפִים
מִחֲדָשׁ כֵּל יְמוֹת הַשָּׁנָה
כֵּל יַפְיָם מִתְגַּלָּה / וְהַלֵּב מִתְמַלֵּא
בְּאוֹתָהּ אֶהְבֶּה לְשָׁנָה.

יעקב גבאי - לזכרו

יעקב נולד ב-17.7.1937, בן בכור לניסן ורבקה גבאי, אח לעילי, ורדה ולאח.

יעקב היה בן מחזור יי. ילדותו ונעורו עברו עליו בחינוך המשותף, בשנים הסוערות של הקמת המדינה הצעירה והתבססותה במרחב המזרח תיכוני.

את שירותו הצבאי עשה כחייל בגולני. לאחר שחרורו מהצבא, עלה למלכיה במסגרת עזרה ליישובים צעירים.

באותן שנים החל להירקם הקשר בינו ובין עליק, אשתו, שהייתה כבר אם לעפרה ויעל. הם נישאו ולמשפחה הצטרפו בשמת, נבות ויהוא.

בשנת 1965 נסע לפריז בעקבות זכייתו בפרס ראשון ומילגה מקרן נורמן (כיום נקראת קרן שרת). הוא למד חמש שנים בבוזאר אצל שפן מידי. כשחזר ליגור ב-1970 הפך את הציור לתחביב (על פי החלטת הקיבוץ), והחל לעבוד בדפוס של מפעל לגין. כאן עבד 30 שנה.

יעקב היה שותף לוועדות שלקחו על עצמן להכניס צבע במבנים ביגור ובחגים. אחד מהם היה הפרויקט של צביעת בניינים לקראת שנת היובל. ציור קיר שלו היה במועדון צעירים. כן לקח חלק בחגים (בראש השנה ובפסח) בתכנון הקישוטים לחדר האוכל וליד למגינים. יעקב היה איש מקצוע, דייקן ומעורב.

הציור היה חלק ממנו. באחד הראיונות הוא אמר: "אני מצייר כי זאת תכונה בתוכי. אני לא יכול שלא לצייר, זה חלק מהמערכת הנפשית שלי". באותו ראיון נשאל את מי היה רוצה לפגוש אילו יכול, וענה שאת מורו ורבו. "הנכס הכי חשוב שלמדתי משפן מידי הוא שהציור חייב לבוא מתוך חוויה רוחנית". הוא הוסיף: "אינני מצייר את העבר ולא את ההווה. ציורי הם עולמות מטה-פיזיים. הציור שלי אינו פיגורטיבי במובן המקובל, המעתיק בדיוק רב את הנראה, אלא של חוויה רוחנית המועברת לנייר, כפי שאני מקבל אותה".

עם יציאתו לפנסיה הקדיש את כל זמנו לציור ולהצגת עבודותיו בתערוכות בארץ ובעולם.

התערוכה הראשונה שלו הייתה בשנת 1978 בבית האמנים בירושלים. החידושים בטכנולוגיה והתקשורת דרך האינטרנט פתחו לפניו אפשרויות חדשות. בעזרת יהוא, בנו, החל להשתתף בתערוכות בינלאומיות. "אני מוזמן דרך האינטרנט. דרכו אני יכול ללמוד על המתרחש בעולם, ליצור קשרים עם אמנים וקבוצות אמנים ולהיות פחות תלוי בממסד".

בשנים האחרונות, טיפל יחד עם יהוא במסירות רבה בעליק, שמצב בריאותה התערער. על הקשר ביניהם אפשר ללמוד מתשובה שנתן לאחד המראיינים אותו: "מהו הציור הכי יפה בעיני? אשת".

כל חייו היה יעקב איש בריא ופעיל. מותו בא עלינו בחטף והפתיע רבים.

השאר אחריו את עליק, אשתו, וילדיו - עפרה, יעל, בשמת, נבות ויהוא, נכדים ונינים.

יהיה זכרו ברוך

ראשית, תודה ליהוא אחי על הטיפול המסור באבא, האכפתיות והמעורבות, וללאה דודתי, אחותו של אבא, שהתגייסה ועזרה ותמכה במה שרק יכלה.

ביום שישי האחרון אבא הלך. מאז, אני שוטפת כלים וחולמת הספדים עבורו, גורפת שלג וחולמת הספדים עבורו... ורק אז מבינה שבעצם בכלל לא מספידה אותו רק פשוט מדברת איתו. מדברת ומדברת בעבור אותן שנים ארוכות כל כך בהן אני חיה רחוק מהמשפחה ומיגור - הבית האחד והיחיד. שנים בהן אי אפשר היה סתם כך לקפוץ להורים לקפה או לארוחת שבת או לערב לביבות.

איני מוכנה ואיני רוצה ואיני יכולה להספיד את אבא, אבל הנה, לא יכולה ומספידה. אבא איש שקט ועדין, אך נחוש בדיעותיו וברעיונותיו. איש מצפוני במיוחד. אמא תמיד הייתה מתלוננת (באהבה ובהערצה כמובן) איך בנסיעות המשותפות שלהם, כשמישהו היה מבקש מאבא כיווני דרך, אבא לאחר שהיה נותן תשובה מפורטת היה מתלווה אליהם באוטו או ברגל רק כדי לוודא שאכן הגיעו ליעד בשלום.

אבא היה איש רנסנס אמיתי. כששהה כל רגע פנוי באטלייה, מאזין למוזיקה ללא הפסקה. על המדף שכנו בשלום ובידידות רבה זהבה בן, סיבליוס, בועז שרעבי, אופרות של מוצרט ועוד ועוד ועוד...

אבא לא ידע להידחף, להיות קולני, גאוותן או רברבן. לפיכך היה עליך לבקש או פשוט לחכות בסבלנות רבה. אבל אז... היה שוצף לו אשד של זהב. ללא משוא פנים או יהירות היה מדלג בהתלהבות מפרספקטיבה לשירה יפנית לסיפורי התנ"ך ולמסעות הצלב.

הידע העצום של אבא נרכש מתוך תבונה עמוקה, אהבת לימוד בלתי נלאית והבנה נסתרת לנפש האדם. וכך אף צייר וראה את העולם. עם השנים כבר התרגלנו (אנחנו בני המשפחה) שבדרך לחדר האוכל או לבילוי או למסעדה היינו "מאבדים אותו", רק כדי למצוא אותו עומד ליד רימון תלוי על עץ, כשהוא מביט בו שוב ושוב בדממה, ממש כאילו מדבר עם הרימון.

וכך באטליה קטן וצפוף ברא אבא במשיחת מכחול עולמות פלא קסומים שאין כדוגמתם ושחוצים גבולות של רוח וזמן. בשנים האחרונות, בנאמנות אין קץ, החל אבא לנסוע לאמא פעמיים ביום; חמסין או שיטפון, יום חולין או יום חג. ממש באותה עקשנות שקטה ונאמנה התקשר אליי במשך שנה שלמה אחרי שאיבדנו את לורה בתנו ונכדתו, כשלפעמים אפילו לא אמר הרבה, רק כמה מילים.

אז הנה, אבא, לא הספדתי אותך רק דיברתי איתך ועליך... רק רציתי להזכיר לך שלעולם לא נשכח אותך, גם אם לא תמיד אמרנו לך מספיק פעמים ומספיק בקול כמה אהבנו אותך...

באהבה רבה כל כך, בשמת גבאי לונברג

יעקב

אחי הבכור, יעקב. אתה במחשבותיי. בליבי אני מחבקת אותך חיבוק גדול. חושבת עלייך, רואה את פניך מוארות, שומעת את קולך המחייך, מדבר במילים רכות של חום, אצילות נפש, ממקום של קירבה ובשלות, עומק ומשמעות. הכרתי אותך היטב היטב רק לאחרונה, דרך עינייך שלך, מקולך ומילותייך, מכל אלה עולה דמותך הייחודית, החוכמה והצניעות. נפש של צייר. יותר מכך, המורשת העמוקה שהותרת, ושהותרת בי. גם בסופו של פרק חיים ארוך ומלא, מלווה הפרידה בכאב הסופיות והסיום. והשביל הזה אליו אתה צועד, יעקב, מכאן - ממקום הפרידה.

והשביל בו אני צועדת...

נעשה זאת בשלווה, בשלמות ובשלום.

ממקומי כאן, אני מצטרפת לתפילות שגם הסיומים והסופים יהיו חלק מהשלם ושנדע לקבל אותם באחדות שלמה אחת. הידיעה על מותך הפתאומי עברה במהירות, אך לתודעה היא חדרה לאט לאט.

עודך חי בזיכרוני, תחסר לי מאוד!

אחרי מותי / ח.נ. ביאליק

"וגדול מאוד, מאוד הכאב / היה איש - וראו, איננו עוד! / ושירת חיינו באמצע נפסקה. / עוד שיר מזמור אחד היה לו והנה אבד המזמור לעד... אבד לעד..."

לאה

משולחן בריאות ורווחה

איל שריג

סיכמנו עם השר"פ כי חבר יגור שהשר"פ מפנה אותו לביקור רופא, או לבי"ח כרמל ויביא חשבונית על הביקור למרפאה, יזכה עד 55 ש"ח כולל מע"מ. לכן כל הפניה ל"ביקור רופא" או לבי"ח כרמל אחרי שעות עבודת המרפאה חייבת לעבור את השר"פ. מי שיפנה עצמאית, לא יקבל החזר כספי.

רווחה: ניתן לפנות לרותם וברמן, עובדת-סוציאלית מועצה, במייל: rotemv@zvulun.co.il או בטלפון 04-8478115/6 - מזכירות מחלקת רווחה.

כל טיפול או בדיקה שעושים דרך "מנורה", חשוב לזכור כי יש להגיע עם כל הטפסים מסודרים ומאושרים. ניתן להיעזר בקרן טנא במרפאה.

מגן דוד אדום: במידה ומישהו נזקק לאמבולנס, שלא נדע, החשבון לא מגיע יותר בדואר, אלא בטלפון. לא פעם התשלום לא מסתדר, לכן ניתן לפנות לשירות לקוחות מד"א: alonak@mda.org.il אלונה - מייל: alonak@mda.org.il טלפון: 09-83043016. מי שזקוק לעזרה, הגר או קרן ישמחו לעזור.

שנה חדשה - תקוות חדשות. בתקווה שזו השנה בה ניפרד בשמחה מווירוס הקורונה ונחזור לחיות "כמו פעם".

זו הזדמנות להוקיר את חברי יגור שנסעו לכל מקום אפשרי להתחסן, שיתפו במידע ובהסעות אחרים והיום אנחנו עם חברים מחוסנים בכל גילאי +60

מבקש באופן אישי, להודות לאילנה שטנגל שפתחה את בית אחווה לחיסונים של חברי יגור.

לאחר שהבנו, אילנה ואני, כי החיסונים מגיעים בחבילות של 50 בקבוקונים, אילנה ביקשה בשם ועדת בריאות עוד 50 חיסונים, וכך חיסנו 106 חברות וחברים. תודה גדולה לך, אילנה, ולצוות שלך, שסייע, תמך, כיוון ודאג לכיבוד לאורך זמן החיסונים.

דגשים קבועים

שר"פ: השר"פ נותן שירות בשעות שמרפאת יגור סגורה. ניתן להתקשר דרך הטלפון הקווי - 22, או במספר: 0732341234 / 1-700-700-752. השר"פ זמין לכל חבר יגור, גם אם הוא מחוץ ליגור. כל פנייה למיון לאחר שעות עבודת המרפאה או מכל מקום אחר בארץ, יש לפנות קודם לשר"פ לקבל הפנייה למיון. כך תחסכו לעצמכם תשלום אגרה.

מתן (הבת שלי, כיתה ז') עובדת בגנון כרמל. כמו כל ילדי הגנון והצוות גם היא התכשרה שצריכה להיכנס לבידוד.

חן נעם, מנהלת הגיל הרך, דאגה לשמור עם מתן על קשר בזמן תקופת הבידוד. ביום שישי בערב בשעה, כשהיא עסוקה בדרך כלל בהכנות לקראת שבת ובמשפחה הפרטית שלה, דאגה חן להתקשר גם אלי וגם למתן לשאול לשלומה. אתמול הגיעה אלינו בהפתעה הביתה והביאה למתן משלוח מתוק, מפנק ומלא תשומת לב.

מן הסתם יש לה עוד כמה וכמה אנשי צוות וגם טיפה רק טיפה ילדים בבידוד...

וגם... עוד גנים, משפחות, עניינים של השוטף ושלא מן השוטף.

ובכל זאת מצאה זמן ובאה אלינו עד פתח הבית.

אז נכון שזו תקופה מאוד לא פשוטה ומאתגרת, כזו שלא הכרנו.

אבל ברגעים כאלו ניתן לראות (וזה לא מובן מאליו) מה היא כוחה של קהילה.

ובמקרה הזה - מנהלת חינוך, שבאמת עושה מכל הלב וזה מורגש.

אז כשמגיע, מגיע!!

חן - תודה רבה לך.

מאיתנו, משפחת וינקלר

